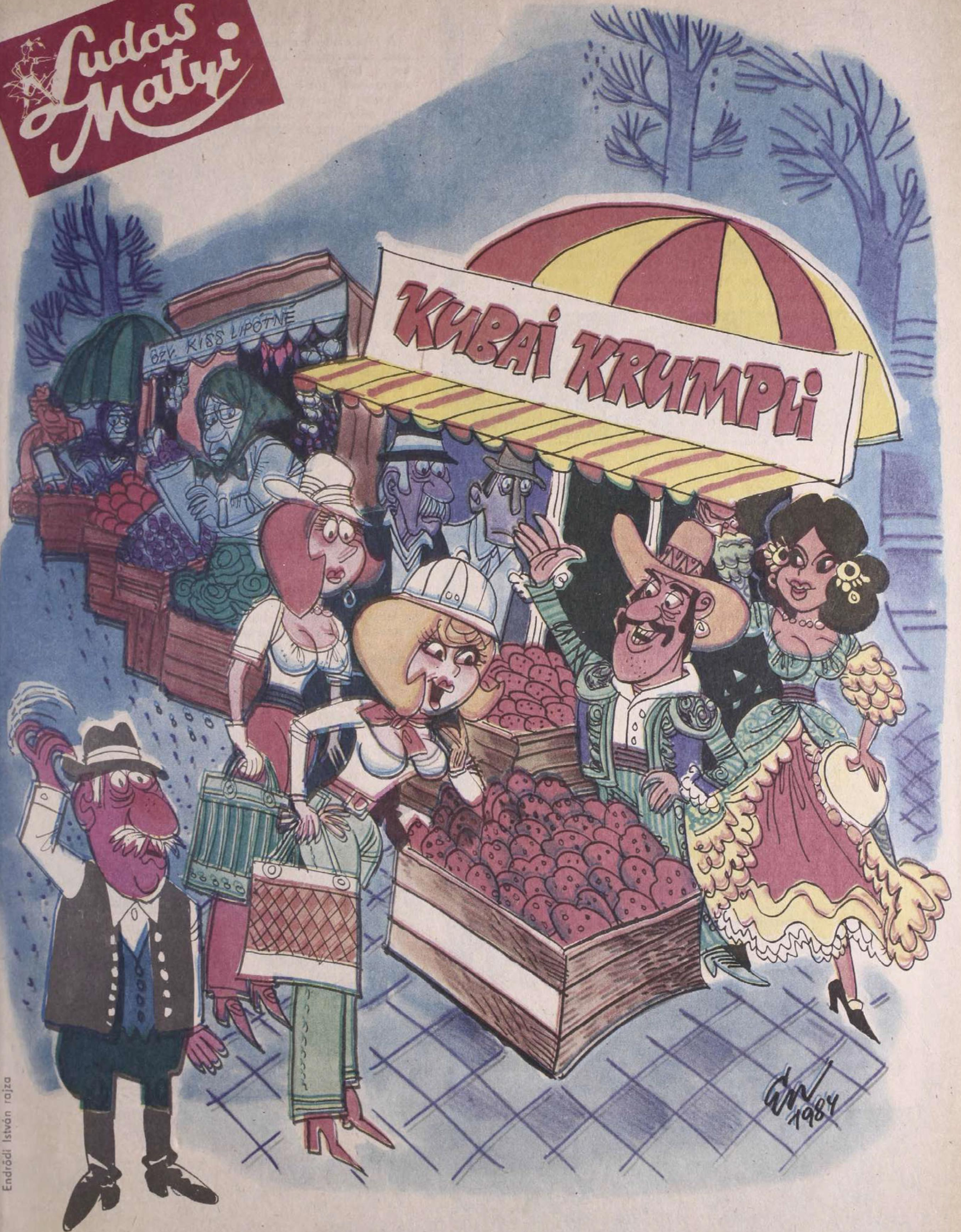
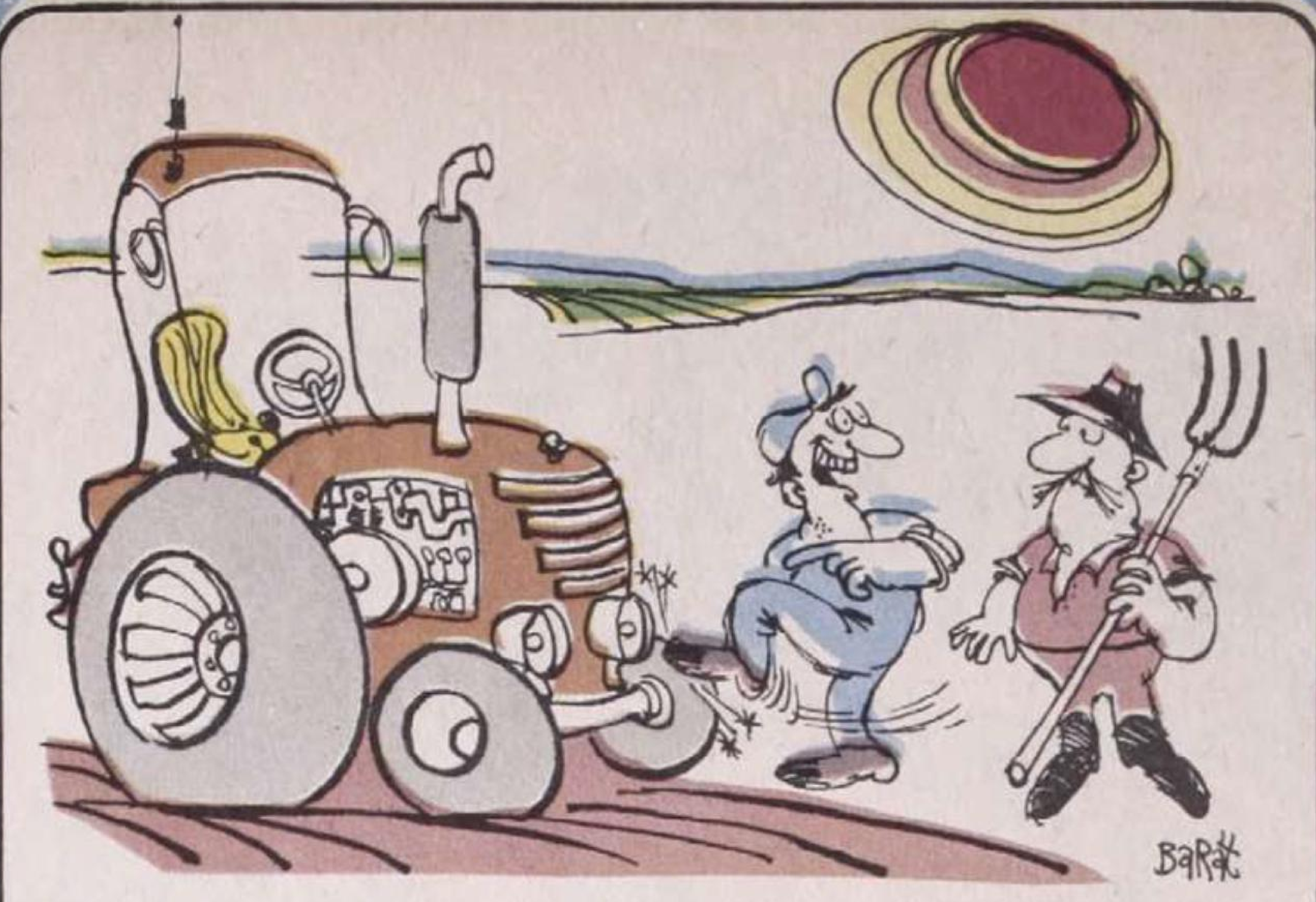
0. EVFOLYAM, 22. SZÁM · Ára: 3,– Ft · 1984. MÁJUS 31.

Ludas Matyi

– Min csodálkozik, szenyorita, nem tudta, hogy a krumpli Amerikából származik?

Endrődi István rajza

– Nem indul el, az igaz, de ha itt belerúgok, közli, milyen pótalkatrészre lenne szükség!

Csatlakozás

Ahogy illik, menetrendszerűen érkezik az új nyári menetrend, már hallom is a rosszmájú megjegyzéseket: biztosan nem vonattal jön, mert akkor ugye... No, ez a vélemény túlontúl sommás, persze, hogy nem lehet általánosítani, pontos vonatok is léteznek. Jó, elismerem, Svájcban valamivel több, de ne feledjük, ott az órák is pontosabbak.

Aztán meg, a menetrend-sajtótájékoztatón az is elhangzott, hogy javult a belföldi expresszvonatok közlekedése, és csökkent az egy szerelvényre jutó késés. Abban viszont a kritikusoknak van igazuk, hogy utálatos valami egy ilyen átlag, mert ugye az úgy jön ki, hogy az egyik vonat többet késik, a másik meg kevesebbet, és az átlagutas (középutas?) nemigen tudja előre, hogy melyikre szálljon, s utána, ha rossz lóra tett, kétszeresen is – késő.

Arról ugyancsak szó esett a tájékoztatón, hogy fájdalom, az egy szerelvényre jutó utasok száma is megfogyatkozott, egészen pontosan tavaly 10 százalékkal utaztunk kevesebben. Ez viszont, akárhonnan nézzük, azt jelenti, kevesebben is késtünk, lám, így fest egy igazi pozinegatívum, vagyis, hogy az újmódi szólás tartja: minden rosszban van egy kis gmk.

Az új menetrendnek egyébként lesz egy idegenforgalmi érdekessége. A hétvégi pihenőnaponkon a Nyugati pályaudvarról gőzerővel vontatott nosztalgia személyvonat közlekedik majd Esztergomba. Gondolom, stílszerűen, makulátlan tisztaságú kupékkal. Az ablakokon kilátni, nem ragadnak az ülések. Lesz papír a mosdóban. A nagyérdemű pedig könnyeket morzsolgat majd a szemében, és a fiatalságára meg a régi vasúti díjszabásra gondol.

Nosztalgia hát minden vonalon: utas a vonatot, vonat az utast sírja vissza. Valami fránya csatlakozás hibádzik.

Münz András

Sztárcsere

A rendezvényszervezők régóta tudják, hogy az emberek nagyon szívesen találkoznak azokkal a legendás hősökkel, akiket a képernyőről, vagy a filmvászonról megismertek. Így vagyok ezzel jómagam is.

Szinte teljes extázisban voltam, amikor a tévé Főzőcske című műsorában Derrick főfelügyelő személyesen csavarta le egy Szilas ételízesítő kupakját, és természetesen magam is ott tolongtam, amikor Thomas Liven a Skála áruházban kaviárosdobozokat dedikált.

Hanem az igazi csemege Vácott lesz, a búcsún. Itt ugyanis személyesen megjelenik mindannyiunk kedvence, a nők bálványa, a gyerekek példaképe, Kabir Bedi, mozgalmi nevén: Sandokan. Nagy öröm ez mindannyiunk számára, kerüljön amibe kerül. Egyébként állítólag mindössze 300 ezer forintba kerül, ami nem tudom, hogy sok-e vagy kevés egy Sandokánért. Néhány évvel ezelőtt Kloss kapitány ennek az összegnek a töredékéért jött el, de azóta nyilván ez is jócskán begyűrűzött.

Mindenesetre én is ott leszek Vácott, és várom Sandokant. Mert én kíváncsi ember vagyok. Nos elsősorban nem Kabir Bedire vagyok kíváncsi, hanem arra, hogy vajon mit fog csinálni ez a Sandokán a búcsúban, azért a rongyos háromszázezerért.

Először is – bízom benne – nyilván beöltözik majd abba a szép ruhájába, amelyet láttunk rajta több folytatáson keresztül. Remélem ez még belefér a gázsiba, mert nem szeretném, ha a srácaim farmernadrágban látnák meg bálványukat.

Meg valószínű, hogy a szájában lesz egy nagy kés is, mint a filmben, ehhez is a srácaim ragaszkodnak, nyilván dacból, mert én nem engedem meg nekik soha, hogy a kést a szájukba vegyék. Feltehetőleg délután a váci értelmiség számára tart majd előadást a „Brit kolonializmus egyes kérdéseinek dialektikus elemzése" címmel. Bízom benne, hogy ebből nem lesz diplomáciai bonyodalom, bár mint ismeretes a brit–magyar kapcsolatok, főleg a kölcsönös előnyökön nyugvó, legutóbbi fokhagymaközi megállapodásunk óta feltűnően jók.

Szóval, én nagyon várom Sandokant. Azt a háromszázezret pedig majd csak összedobjuk valahogy. Bár jobb lenne, ha ezekért a fellépésekért nem kápéban fizetnénk, hanem árucserével. Ezt a gyakorlatot külkereskedelmünkben már egyre nagyobb sikerrel alkalmazzák.

Szerintem nagy sikere lenne például védencünknek, Kozák Andrásnak, ha mondjuk elmenne a római búcsúba, és a Colosseumban, számos rajongója előtt elszívna egy doboz Sopianaet. Vagy a bayreuth-i ünnepi játékokon részt vevő Wagner-rajongók bizonyosan nagyon örülnének, ha a Bodrogi–Szacsvay kettős bepöfögne a fesztiválra kopottas tragacsukon. Lehet, hogy ők nem kapnának annyit, mint egy Sandokán, de az ilyen sztár-export csak hozna egy pár forintot a konyhára.

És ez már eleve jobb, mint a búcsúban egy pofon...

Trunkó Barnabás

ÁLLAMIGAZGATÁSI VETÉLKEDŐ UTÁN

– Ez az én szerencsém, épp egy kiesőhöz tartozik az ügyem!

Hát most...

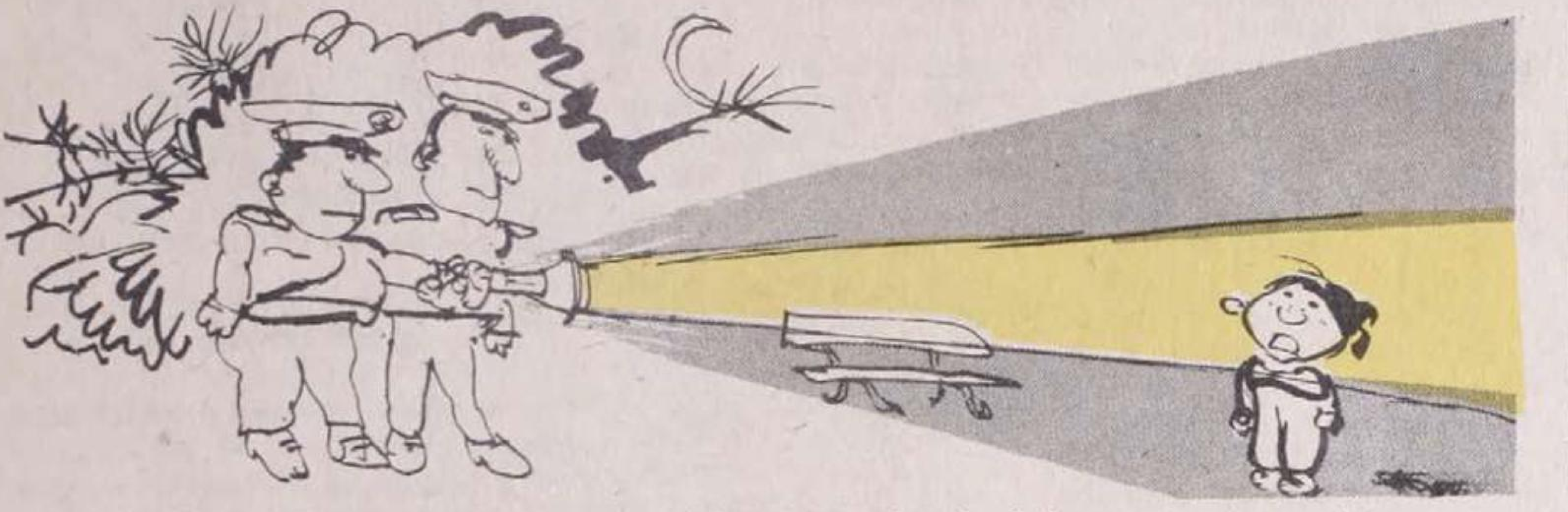
GYÓGYSZERHIÁNY

– Most még a mama szívtablettája helyett is találnunk kellene valami gyógynövényt!

– Éreztük mi, hogy nem kell az olimpiai selejtezőkön annyira hajtani!

– Azelőtt azért csavarogtam, mert folyton szerelmeskedtek, most meg azért, mert folyton verekszenek!

SIKERTELEN PÁLYÁZATI FELHÍVÁS UTÁN

101 kiskocsi

Azon az esős reggelen százegy kiskocsi ütközött össze az Erzsébet-híd pesti lejárójában. Az ügy nagyjából a következőképpen ment végbe.

Zimm... bamm... egy kis Polszki és egy Trabant.

— Jaj nekem, bocsásson meg!...

— Szóra sem érdemes. Te vagy Cédula Vince, szervusz édes öregem, ezer éve nem láttalak!

— Hambalgó Ödön, egyetlen cimborám! Feleséged őnagysága, az aranyos gyerekek?

Reccs... krrr... egy Skoda hátulról.

— Hohó, hohó... ki van itt? Akármi legyek, ha nem az Ürmös Berci. Isten hozott pajtás, a keblemre.

— Jé, a Vince és a Dönci! Hogy vagytok, gyerekek? Meséljetek, mi újság?

Bumm... bimm-bimm-bimm... egy Zaporozsec, oldalvást.

— Uraim, uraim, sorakozó. Megjött Sajátos Géza. Háromszoros éljent a mi Gézánkra, de mennydörögjön ám!

— Hehehe, hehehe, ne vacakoljatok, gyerekek. Mire jó ez a felhajtás?

— Hogyhogy mire jó, Gézus? Bajnok lett a Honvéd, vagy nem lett bajnok a Honvéd?

Zumm... kreccs... nyinyinyi... egy Zasztava, telibe.

— Hoppá! Befutott Heuréka Tivadar is. Szia, Tivi, már vártunk.

— Mi a csuda, már itt az egész társulat? Szervusztok, szervusztok, gyerekek.

— Uraim, verset mondok Heuréka Tivadar tiszteletére: „Napsütés vagy zivatar — Éljen soká Tivadar!"

— Hurrá, hurrá, hurrá!

Krrrnyiii... zamek... egy Lada hármasugrással.

— Halihó, ez Peripatics Jenő. Emberek, köszöntsük Peripatics Jenőt üdítő kardallal, három és négy:...

Beálltak a roncsok közé és nagy szívvel bömbölték:

„Kétfelé kell vágni,
Úgy kell megpróbálni,
Éljen Jenci bácsi!"

Intézkedésre nem került sor. A törzsőrmester anyai mosollyal nézte őket a fal mellől, később odalépett és elmesélte, hogy került a rendőr a járványkórházba. A mentők ettől a százegy koccanástól nyugodtan megfejthették volna a Füles aktuális nagykeresztrejtvényét.

Vagy fél órára rá Cédula Vince megnyitotta az értekezletet.

— Mint tudjuk, egyetlen napirendi pontunk van. A magunk kebeléből meg kell választanunk a Betonfő soron következő vezérigazgatóját. Minthogy érzem a felém áradó szeretetet, azt hiszem, nincs más hátra, csupán meg kell köszönnöm az előlegezett bizalmat s egyben kötelező ígéretet kell tennem, hogy...

— Mi a fene? — kiáltott közbe Hambalgó Ödön. — Csak nem gondolod komolyan, Cédula? Hiszen te ugatod a szakmát. Hiszen te olyan hülye vagy a betonfőzéshez, hogy télikabátot lehet rád akasztani. Akkor már sokkal inkább...

— Tedd magad takarékra, Hambalgó! — süvöltött most Ürmös Berci. — És ne röhögtess, mert leesik a vércukrom. Te? Aki az énekes koldus szájából kilopnád az aranyfogat?

— Keresztanyáddal szórakozz! Bunkó!

— Te fogd be a szád, Sajátos. Életedben egyszer mondtál igazat, akkor is három hónapig ápoltak utána.

— A te nénikédet, Peripatics!

Három riadóautó vonult ki és négy műtőskocsi. A termékeny vita során harmincnyolc koponyát betörtek. A kár jelentéktelen.

Másnap az összes napilapban megjelent, hogy a Betonfő új vezérigazgatót keres magának.

Apróhirdetés útján.

Peterdi Pál

A pedagógusnapról jut eszünkbe: rossz a diákok beszédkészsége

EGY RÓZSASZÁL SZEBBEN BESZÉL...

ELŐSZEZONBAN

– Igazán adhatnának egy kis vámkedvezményt!

MELEGSZIK AZ IDŐ

– Jól át kell sütni azt a húst. Olyan sürgős maguknak egy ételmérgezés?

SZILÁNKOK

PECHES EMBER

— Ha én vásárolok egy ernyőt, biztos, hogy kisüt a nap.

ÜZLET

— *Szereztem 500 darab francia pezsgőcímkét. Rátesszük az abasári rizlinges üvegekre.*

ANYAKÖNYVVEZETŐ ELŐTT

— Meggondoltam magam! Inkább a házassági tanúhoz szeretnék feleségül menni!

TERVJELENTÉS

— *Teljesítettük az idei tervet. Már a jövő évi veszteségeken dolgozunk.*

ILYEN AZ ÉLET

— Nekem mindig a magas, karcsú nők tetszettek. Engedd meg, hogy bemutassam a feleségemet — intett a férfi az alacsony, molett nő felé.

NAGYEVŐ

— *Vendégségben nem illik sokat enni. Így aztán nem is járok vendégségbe.*

NEMZEDÉKI ELLENTÉT

— Ezek a fiatalok mindenhová odatolakszanak. Tegnap alig kaptam helyet egy ifjúsági klubban, mert tele volt fiatalokkal.

GYŰLÖLET

— *Kiutáltam egy undok kollégát a vállalattól. Beálltam dolgozni az új munkahelyére, hogy onnan is kiutálhassam.*

HUMANISTA

— Szeretetadagoló automatákat kellene felállítani. Persze nem magyar konstrukciót, mert az egykettőre elromlik.

NŐI EGYENJOGÚSÁG

— *Bármelyik férfival felveszem a versenyt ivásban.*

KÉNYELMESSÉG

— A villamosszéktől is elvárom, hogy kényelmes legyen.

PSZICHOPATA

— *Hosszas keresgélés után találtam egy szabad taxit. Megvárom, amíg foglalt lesz és gyalog megyek haza.*

ÍRÓI VERSENGÉS

— Én kötelező olvasmány vagyok az iskolában.

— Engem meg szívesen olvasnak.

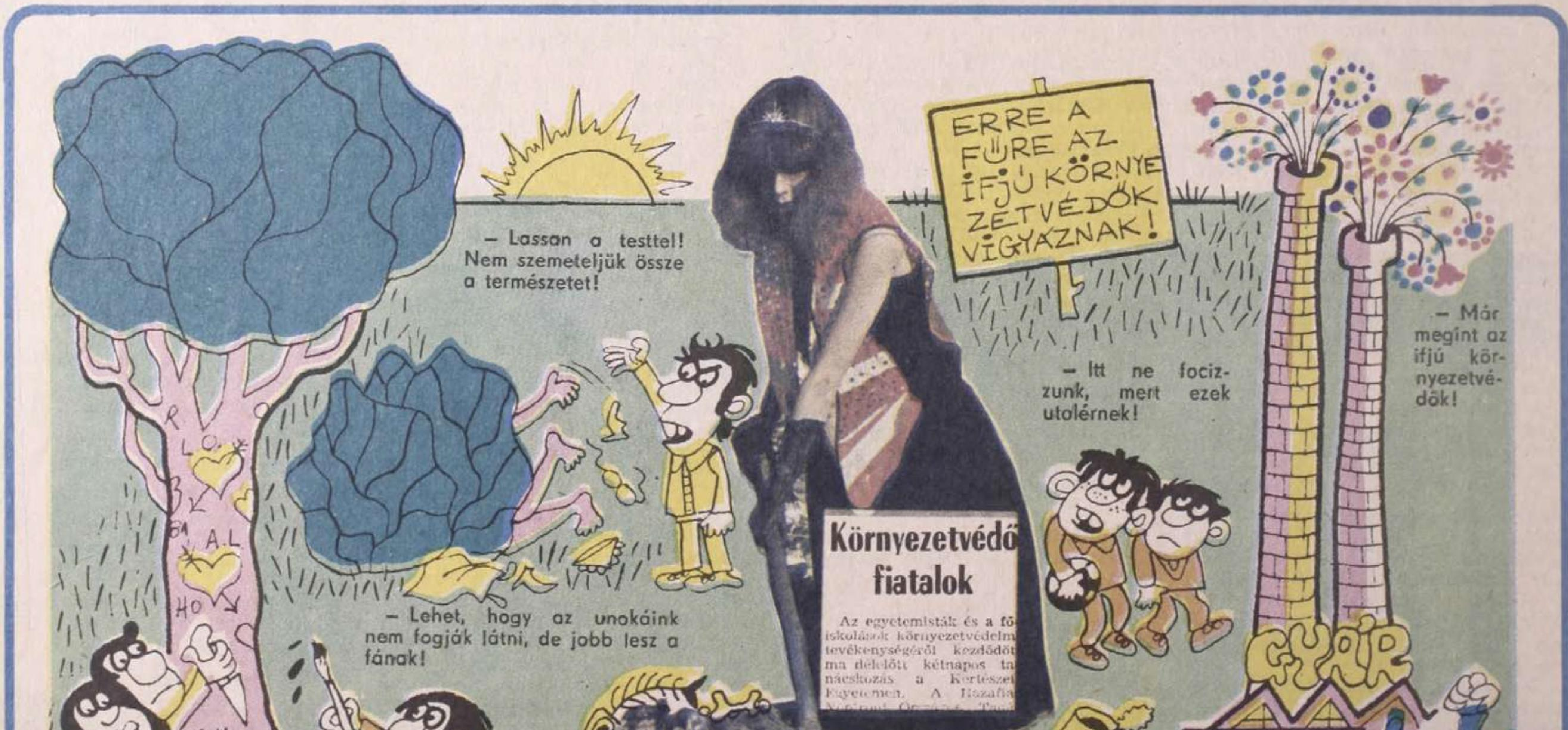
ORVOSNÁL

Az orvos mérgesen dorgálja betegét:

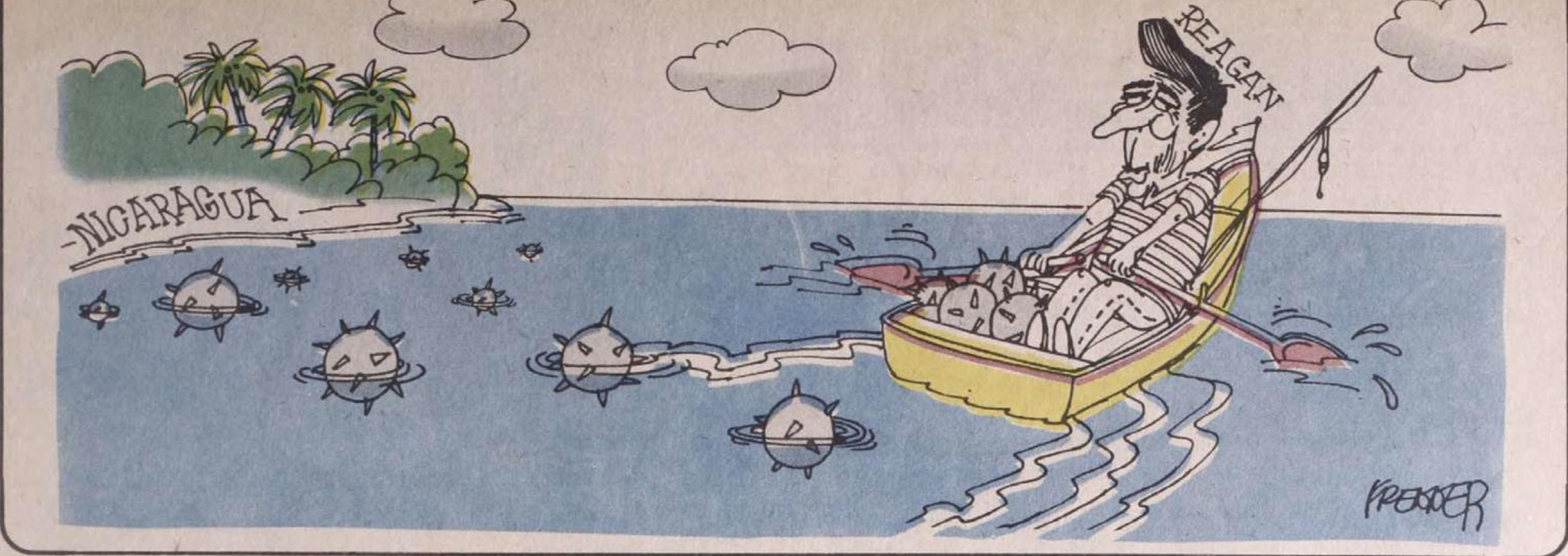
— *A múlt héten megmondtam, hogy egy korty alkoholt sem szabad inni. Miért kérdezi ez most megint?*

— *Gondoltam, azóta haladt valamit az orvostudomány.*

Galambos Szilveszter

AZ ÖREG AKNÁSZ ÉS A TENGER

SAJTÓVITA

Az utóbbi években egyre gyakoribbá váltak sajtónkban a különböző szerkesztőségek közötti viták. Megvallom, én már hosszú ideje nem járok labdarúgó-mérkőzésekre és nem nézek krimiket, mert e sajtóviták minden izgalmon túltesznek. A legutóbb például az Élet és Irodalom (a továbbiakban ÉS) és a TV Híradó (a továbbiakban TVH) szerkesztősége között robbant ki a harc. Az első lövéseket az ÉS munkatársa adta le, aki írásában néhány bíráló megjegyzést is tett a TVH-val kapcsolatban. A TVH már a cikk megjelenését követő este viszonozta a tüzet, kommentátoruk lényegében aknamunkának minősítette a cikket. Nos, az eddigi sajtóviták tapasztalatai alapján e harc további fejleményeit a következőképpen képzelem el:

ÉS: A minap, nem sokkal vecsernyére kongatás után véletlenül megnéztük a televízió egyik politikai műsorát. Egyik munkatársuk sajnálatosan félreértette segítő jellegű cikkünket, s érthetetlen módon olyan dolgokat tulajdonított szerkesztőségünknek, melyekről nekünk nincs tudomásunk. A vitát mi a magunk részéről nem folytatjuk, csak megjegyezzük, hogy ideje lenne, ha a TVH némelyik munkatársa az angol, az orosz, a német, a francia és a spanyol mellett magyarul is megtanulna.

TVH: Mi sem folytatjuk a vitát, de az ilyen rossz ízű megjegyzéseket kikérjük magunknak. Irodalmi hetilapunk módszerei méltatlanok a szocialista sajtóhoz, az ilyen jellegű szenzációhajhászás a rossz emlékű bulvárlapok stílusát idézi.

ÉS: Bár a vitát nem akarjuk folytatni, annyit azért elmondanánk, hogy tisztelt híradós kollégáink úgy látszik, nem tudják, mi is a bulvársajtó. Ajánljuk figyelmükbe az Újságíró Iskolán használatos „Sajtótörténet" című tankönyvet, mely minden bizonnyal érdekes és valószínűleg teljesen új olvasmány lesz számukra.

TVH: A vitát mi a magunk részéről lezárnánk, kedves nézőink, de hát látják, ezek nem hagynak bennünket. Mai híradónkban különben látható lesz nyolc megérkezés, hat elutazás, öt tanácskozás, három óvodaavatás és a Karpov—Kaszparov mérkőzés góljai. Takarékosabb nézőinknek ajánljuk, hogy óvakodjanak minden fölösleges pénzkidobástól, ezért mondják le az ÉS előfizetését.

ÉS: A vitát mi már megkezdése előtt befejezettnek tekintettük, ezért csak a legutóbbi adással kapcsolatban néhány tévedésre szeretnénk felhívni híradós kollégáink figyelmét: Ronald Reagan soha nem volt tagja az Albán Munkapártnak, s a déli harangszó sem Mondale amerikai elnökjelölt tiszteletére szól. Véleményünk szerint az sem valószínű, hogy az észak—déli metró 1985-ben már érinteni fogja Berettyóújfalut.

TVH: Tőlünk a lehető legtávolabb áll a vita folytatása, de be kell jelentenünk, hogy az ÉS-ben megjelenő cikkek — kivéve a zenekritikákat — ellentétesek a helsinki záróokmány szellemével. Ezért munkatársaink a jövőben nagy ívben elkerülik a Nimród vendéglőt, ahol feltehetően e rosszmájú írások születnek.

ÉS: A vita folytatása ugyan elkeserít bennünket, de a tények pontos ismerete érdekében elmondjuk, hogy nem a Nimród vendéglőbe, hanem a Nimród borozóba szoktunk menni. Bár nekünk nem célunk más szennyesének kiteregetése, azt azért megkérdezzük, hogy a közelmúltban miért kötött kölcsönös együttműködési és segítségnyújtási szerződést a TVH szerkesztősége a Tulipán eszpresszó személyzetével?

TVH: Na, most már zárjuk le a vitát. Gyertek ki este a térre szólózni, ha van vér a...

ÉS: Tőlünk ugyan távol állnak az ilyen módszerek, de bejelentjük: mától munkatársaink közé tartozik Papp László, ökölvívó válogatottunk tagjai pedig rendszeresen külsőznek.

TVH: ...Kedves nézőink, következő riportunkat Vajek Jutka készítette. Az operatőr Burza Árpád helyett Muhammad Ali...

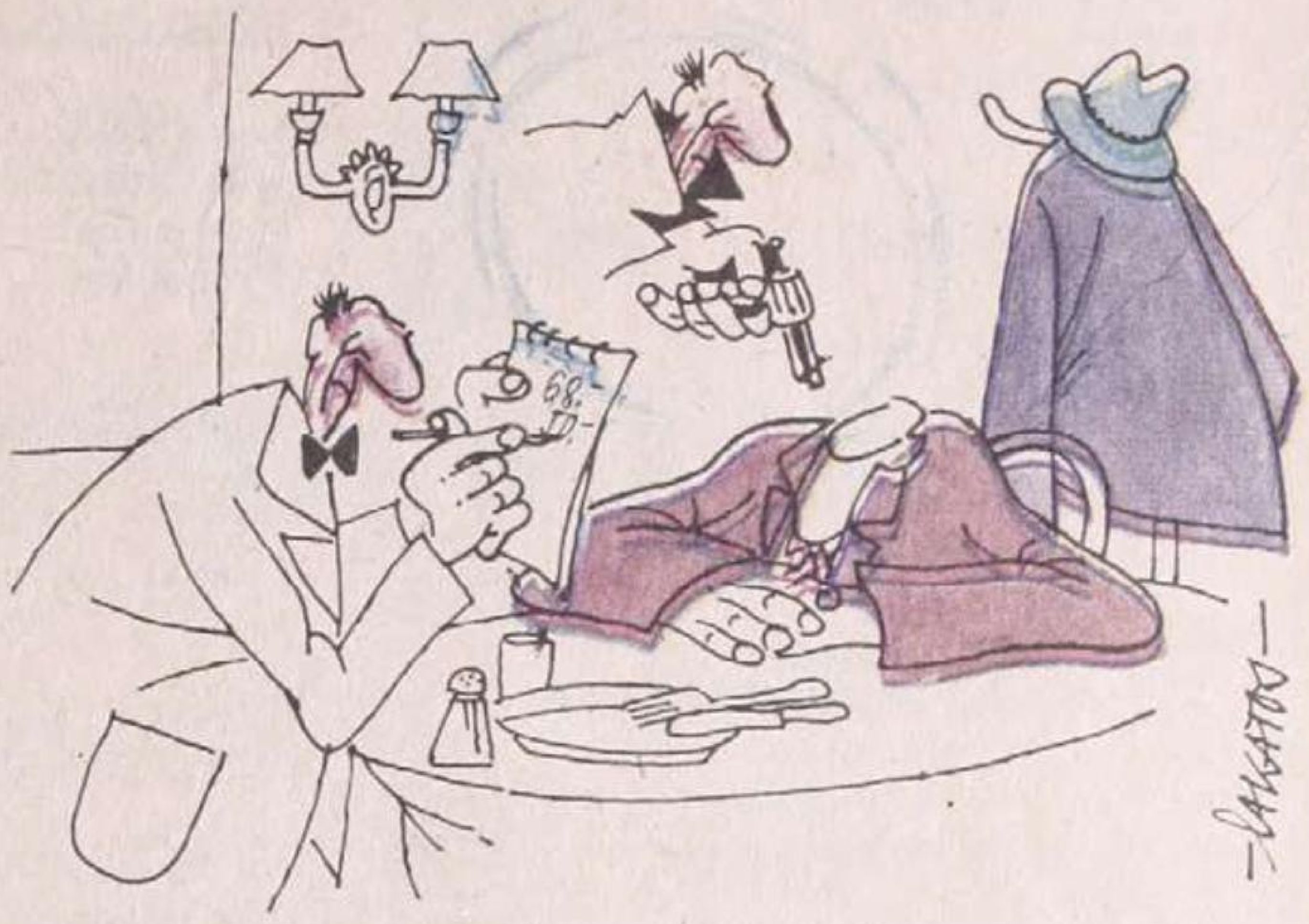
ÉS: Egységeink mára virradóra körülzárták a Szabadság teret. Az ellenállásnak semmi értelme.

TVH: Székházunkban a belépésre jogosító engedélyeket ezen túl nem a portásoknak, hanem a kéksisakos ENSZ-katonáknak tessék felmutatni!

És a sajtóvita tovább folytatódik, egészen az idők végezetéig.

Vezda János

ÉTTERMI MENÜ

MAI MESE

Ki ma a boldog ember?

AKIT CSAK HITCHCOCK TUD MEGIJESZTENI

AGYRÉM RÍMEK

VÁSÁRCSARNOKI ÉLETKÉP

Vigyorog egy pofa kukán:
„Kit csap ma e kofa kupán?"

SPORTCSARNOKI KÍNRÍMEK

– Min derültök, tata, min?
– Dzsúdóznak a tatamin,
akárcsak a kokasok.
Potyog is majd koka sok!

TÁVOL-KELETI BLŐDLI

Régen volt már mandzsu
Han-csu,
de még mindig karcsú
mancsú
ott a Handschuh.

IDEGOSZTÁLYON

„Kegyedet is Lacza Márta
maczarálta?"

IDŐS ISTÁLLÓTULAJDONOS

Pályám fölött elsóhajtom:
„Rég tűnt föl ott első hajtóm!"

ROZSDAMENTES HINTÓ

Jó, hogy kocsim ezüst-ráfú,
kár a gőz, mit az üst ráfú.

MEGVISELT ANYA

Kisbabám oly kéjjel szopott,
hogy a mellem széjjelkopott...

Ó-BRIT BALLADA

Szelíd az angol, csak sokára pikírt:
„Megint nem tűztetek pikára sok írt!"

EGY KENCEFICÉLKEDŐ CSÚFSÁGA

Krém, lakk, ezer csodaszer,
egy egész bekenős-téka
seregelhet: nem leszel
szebb, mint egy tekenősbéka!

HÍRSZERZŐ-DRÁMA

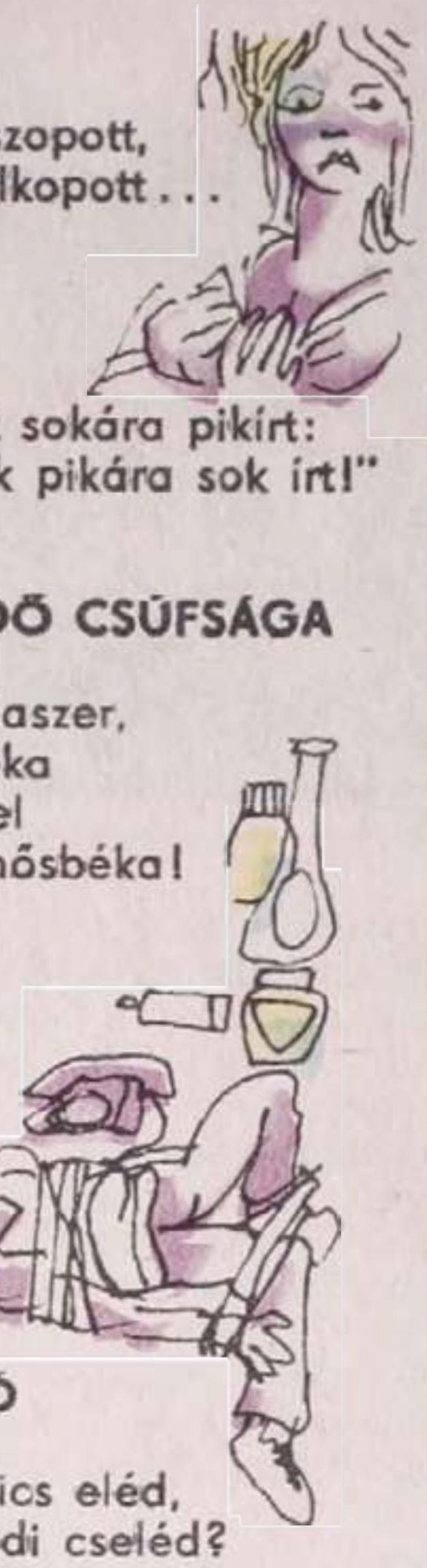
Kibelezték
– kábelezték –
igen süket
ágensüket.

KÍVÁNCSI SZOLGÁLÓ

Nem tárul más kan-dics eléd,
csak kulcslyukon, kandi cseléd?

FILMKÉSZÍTŐK BOLDOGSÁGOS POKOLJÁRÁSA

Jól beindult a kritika furkó-gyára,
tőle mászik Jancsó s véle Gyurkó fára.

Timár György

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A férj és a feleség együtt mennek be a cipőboltba.

— Kérem, hozza mindjárt a tizenegyedik pár cipőt a feleségemnek. — mondja rezignáltan a férj. — Az első tizet úgysem szokta megvenni!

— Szédületes, milyen tempót diktálsz a szerelemben, Rudi!

— Ez azért van, szívem, mert az előző barátnőm olyan utcában lakott, ahol parkolási tilalom volt.

MTV

– Ha így haladunk, lassan a tavalyi híradókat is meg fogják ismételni!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

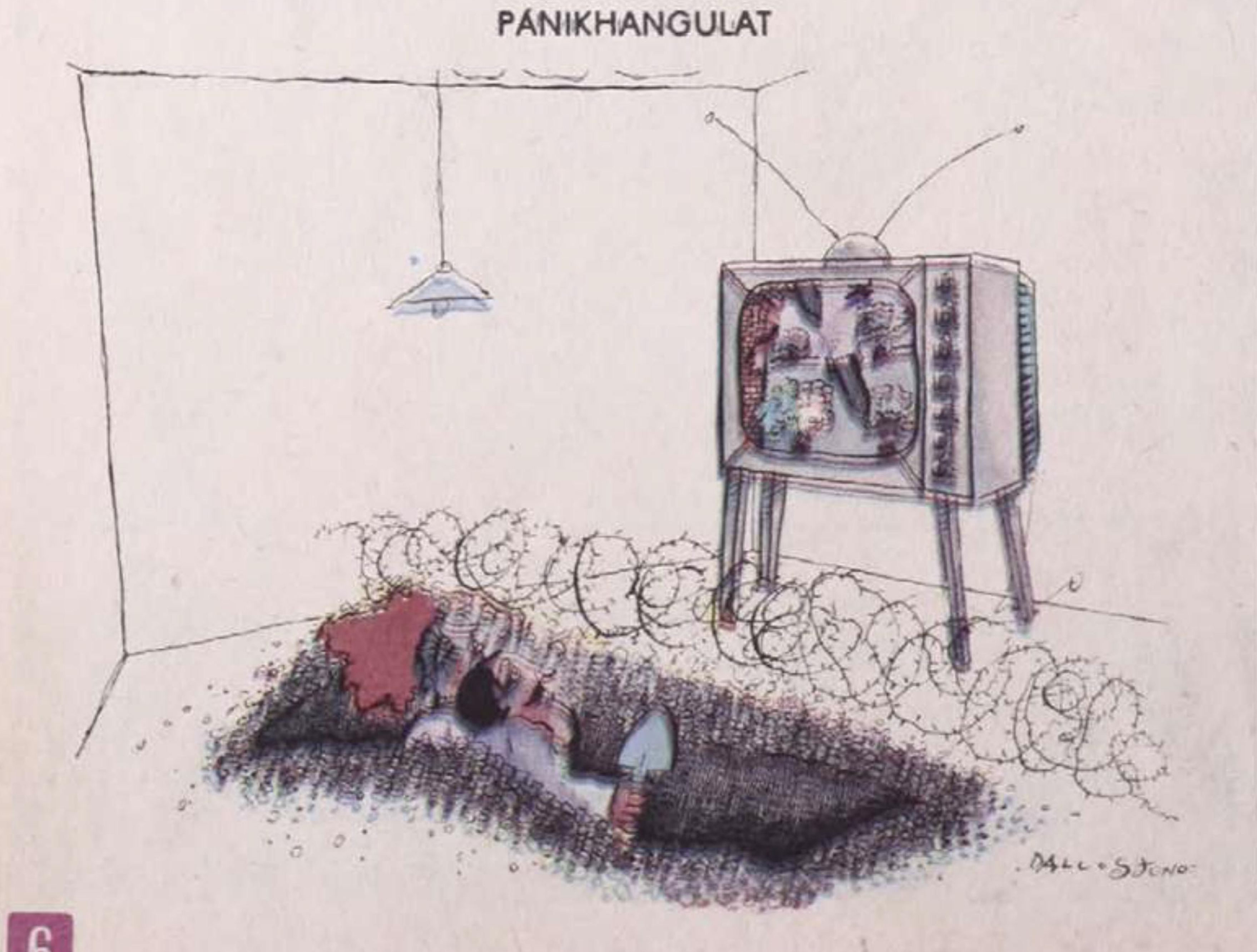
— Három hónappal ezelőtt kölcsönkértél tőlem ötszáz forintot. Azt mondtad, nagyon rövid időre kell.

— Valóban rövid időre kellett. Öt perc alatt elköltöttem.

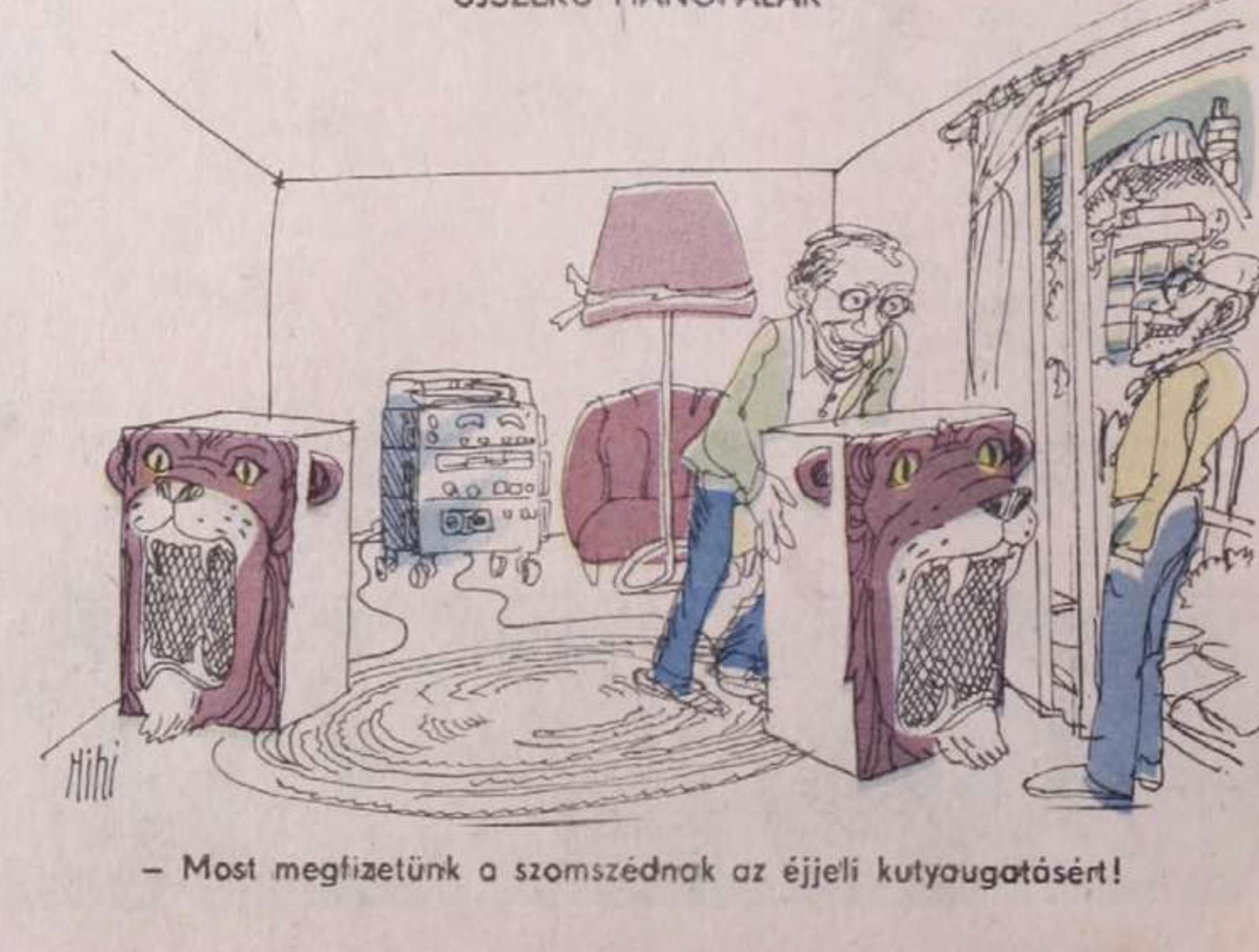

– Pistuka, hiába is kedveskedsz, nem megyek vissza a férjemhez!

PÁNIKHANGULAT

ÚJSZERŰ HANGFALAK

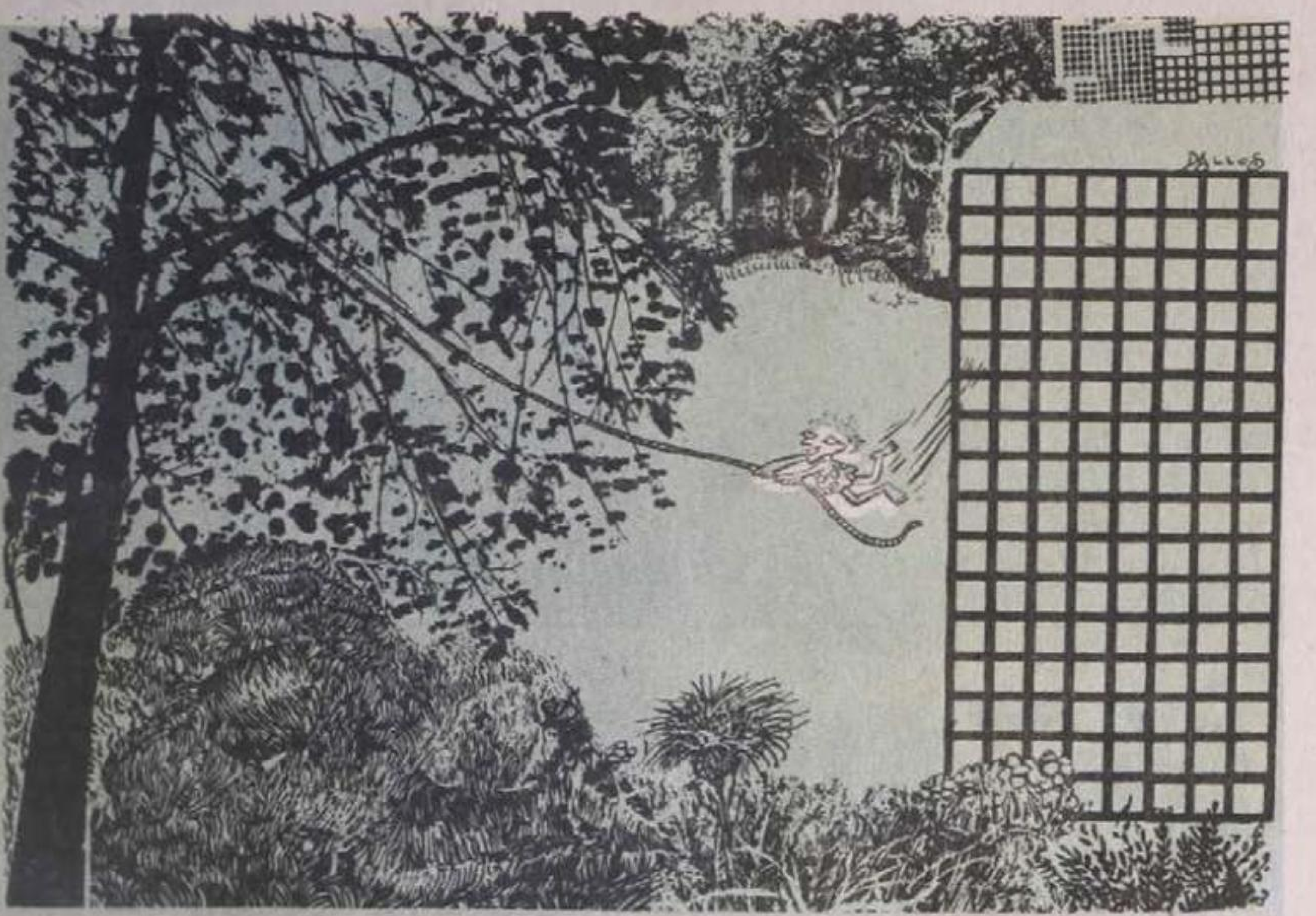

– Most megfizetünk a szomszédnak az éjjeli kutyaugatásért!

Könyvheti cáfolat:

Nem igaz, hogy néhány író a zúzdában dedikálja legújabb kötetét

VISSZA A TERMÉSZETBE

– Látja, látja, fiam, megmondtam én magának, már a középiskolában, hogy rossz vége lesz, ha így folytatja!

NATURISTA BÁBSZÍNHÁZ

A VENDÉG, AKINEK ELVEI VANNAK

A vendég beült az étterembe és intett a pincérnek:

— Kérek egy szép brassói aprópecsenyét és egy üveg hideg sört...

— Igenis, kérem.

— Várjon csak!

— Parancsoljon!

— Mielőtt bármit tesz, szeretném figyelmeztetni, hogy nekem elveim vannak.

— Mijei vannak a kedves vendégnek?

— Elveim. Közgazdasági elveim.

— Á, az nagyszerű.

— Nos jó. Akkor először is vegye tudomásul, hogy mi ketten most egy közgazdasági folyamat résztvevői vagyunk. Világos?

— Legyen világos, ha a vendég úgy parancsolja. Különben nincs is barna sörünk.

— Most nem erről van szó. Hanem arról, hogy ennél az asztalnál, mint egy mikroökonómiai modellnél, a nemzeti jövedelem újrafelosztása folyik.

— A jövedelmem iránt tetszik érdeklődni? Hát bár van az a kis fix, ahhoz jön némi jatt...

— Na éppen ez az. Ugyebár a nemzeti jövedelem fel lett osztva két részre, úgy mint a felhalmozási alapra — ebből lettek a gyárak, a gépek —, valamint a fogyasztási alapra. Ebben van például az én fizetésem. Én a fizetésemből e pillanatban brassói aprópecsenyét rendelek, meg sört. Ennek az árát annak rendje és módja szerint kiegyenlítem, vagyis részese leszek a nemzeti jövedelem újrafelosztásának. Így van?

— Természetesen... De tessék megengedni, hogy addig megrendeljem az ételt a konyhán. Közben azért politizálhatunk.

— Ez nem politika. Ezek elvek. Én nem szeretném, ha utólag azt mondaná, nem beszéltem elég világosan.

— Ó dehogyis, nagyon világosan tetszik beszélni. Csupa fül vagyok.

— Szóval azzal, hogy megfizettem a vendéglői szolgáltatás árát, a nemzeti jövedelem újrafelosztásában való közreműködésem véget ért. Nemde? Mert ugyebár az én nominális és reáljövedelmemet megtervezték, abba nem terveztek bele egyéb kiadásokat. Nekem tehát elvileg nincs is fedezetem arra, hogy a maga szolgáltatását külön honoráljam.

— Hogy tetszik ezt érteni?

— Úgy, hogy közgazdasági elveimmel ellentétes, hogy borravalót adjak. Érthető? És most kérek egy adag szép sovány brassói pecsenyét és egy üveg hideg sört.

— Igenis... Konyha! Egy hideg brassóit meg egy meleg kinizsit ennek a félnótás alaknak.

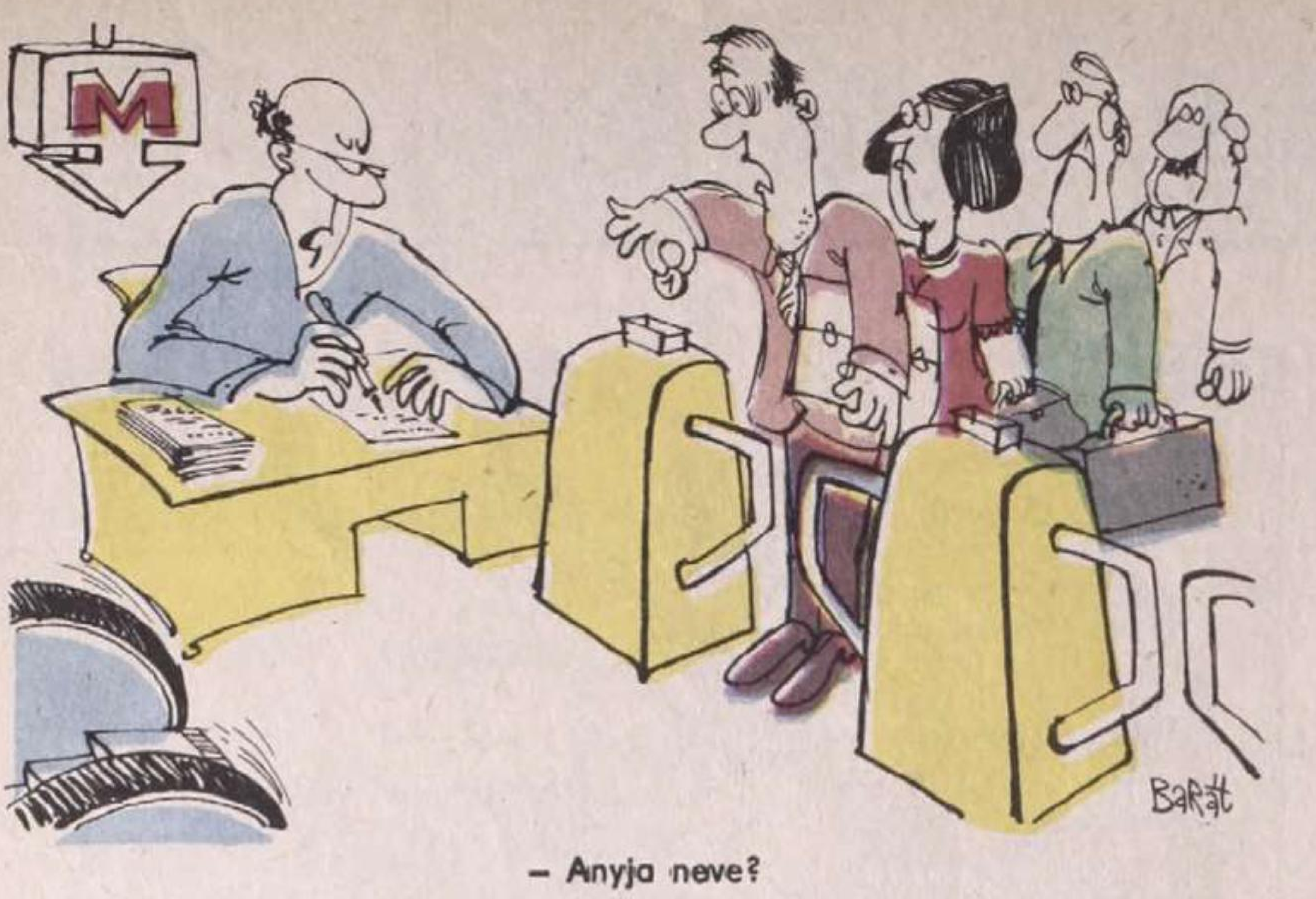
Novobáczky Sándor

– Segítette a nyomozást, elmondta, hol rejtette el az ékszereket.

– Nem játszanak valahol valami nekünk való szexfilmet?

– Anyja neve?

– Képzelje, doktor úr, a férjemet megelőzte egy trabantos...

IZRAELI MOZAIK

VÍZUM

Őrzök egy héber nyelvű iratot, amely arra jogosít fel, hogy tizenöt napon belül gépkocsival átléphetem a dél-libanoni Avali folyó vonalát. A vízumot Izrael Bejrút melletti összekötő irodájában állították ki, az Avali pedig 74 kilométerre van az izraeli határtól, amelynek az átlépéséhez további vízumra van szükség.

Mindebből kitetszik, hogy a közel-keleti helyzet nem csak a kommentárokban bonyolult, hanem a valóságban is. Kárpótlásul megtudtam a vízum kiállítójától, hogy a nevem héberül sarat jelent. Ki hitte volna?

KIKAPCSOLÓDÁS

Az izraeli katonák a lezárt Avali-hídnál felszólítják a libanoni autósokat, hogy szálljanak ki a kocsikból és járják el az énekkel, tapssal kísért népi táncot, a dabkét. A hajnal óta várakozó utasok készségesen engedelmeskednek, de végül is nem a zene, hanem a frissen pattogó géppisztolysorozat ritmusára ropják a táncot. Bárki beláthatja, hogy a forgalomellenőrző katonáknak is kell némi kikapcsolódás. Enélkül unalmas volna a megszállás.

ÖTLET

Egy szidoni kávéház teraszán libanoni fiatalember ugratja a söröző izraeli katonákat: milyen erős a Közel-Kelet legerősebb hadserege, ha két év után is egymást érik a partizánakciók Dél-Libanonban? A katonák „szóvivője" tréfával üti el a dolgot:

— Elismerem, hogy a mi kiképzésünk sem tökéletes. A támadásra megtanítottak bennünket, de a védekezésre még nem.

— De amióta itt vannak, Izraelben is szaporodtak az ellenállási akciók...

— Legfőbb ideje, hogy hazamenjünk és elfoglaljuk Izraelt.

AUTÓSTOP

A Szidon utáni elágazásnál két izraeli katona állít meg, hogy vigyem el őket a határig. Amikor beszállnak a hátsó ülésre, az egyik szelíden kupán vág a géppisztolyával, de udvariasan elnézést kér. Csak a legközelebbi ellenőrző pontig jutunk, ott kiszállítják őket az éber katonai rendőrök. A visszapillantó tükörből még látom, hogy a terepjáró elindul velük — visszafelé.

Libanoni rendszámú kocsira csak lőni szabad, beleülni nem.

BIZTONSÁG

A Tel Aviv-i tengerparton, táskájával a feje alatt, fiatal katona alszik. Géppisztolya ott hever mellette, de nem lopja el senki.

Már mindenkinek van.

MEGOLDÁS

A jeruzsálemi pincér a rádió héber nyelvű híreit hallgatja. Megkérdem tőle, mi újság.

— Semmi — válaszolja. — Mindenki arról beszél, hogy háború lesz. Bíznák csak rám, egy-kettőre megoldanám a közel-keleti kérdést.

— Hogyan?

— Elfoglalnám a Perzsa-öböl olajkútjait, és akkor nem tudnának fegyvert vásárolni az arabok. Nem lenne rá pénzük.

Ez a fiú még civilben sem civil.

FELHÍVÁS

Az izraeli idegenforgalom gazdái felszólították az amerikai turistákat, hogy ne a lapok első oldalát, ne a közel-keleti híreket olvassák, hanem a „töltse szabadságát Izraelben" kezdetű turisztikai reklámokat. Az egészben az a legérdekesebb, hogy ugyanaz a kormány „gyártja" a háborús híreket, amelyik az idegenforgalmi bevételekért aggódik. Lehetséges, hogy a turisztikai miniszter nincs beszélőviszonyban a hadügyminiszterrel?

CIPŐK

Olvasom az újságban, hogy a többnyire kistermetű izraeli miniszterelnökök rendszerint nagyméretű cipőket vásároltak. Menahem Beginnek 42-es, Jichak Samirnak 43-as a lába. Csoda-e, ha kénytelenek voltak kitágítani az országot?

MÁTÉSZALKA

A magyar beszéddel bárhol, bármikor le lehet bukni. Egy jeruzsálemi áruházban két idősebb eladó szinte egyszerre tette fel a kérdést:

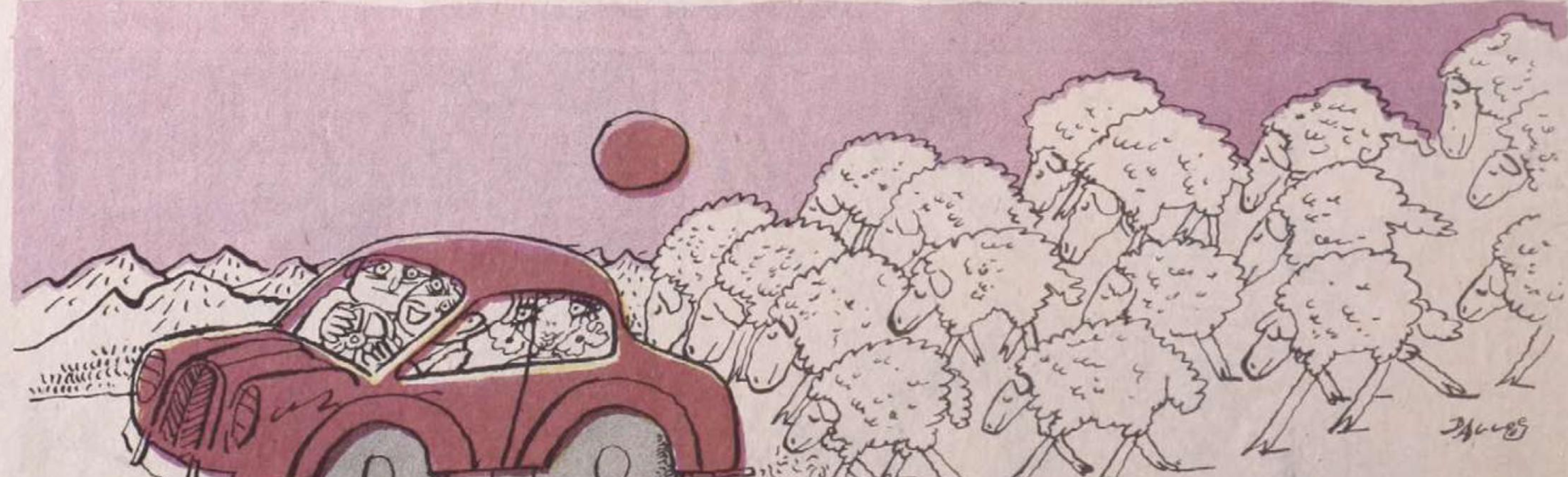
— Mi újság Mátészalkán?

— Gyászban van — adtam meg az automatikus felvilágosítást a szatmári atyafiaknak.

— Mi is. Hiányzik a szatmári szilva.

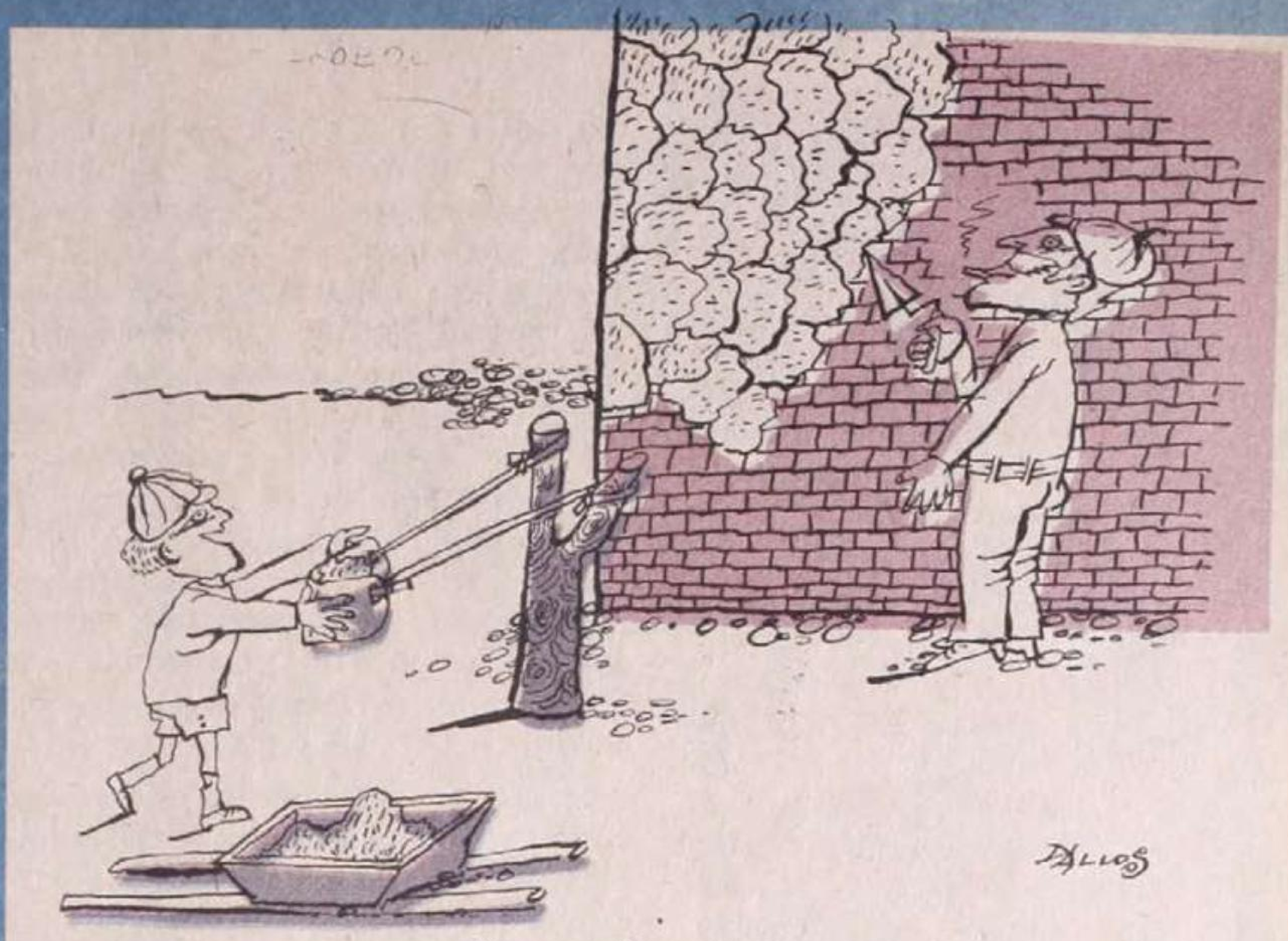
Böcz Sándor

– Főállásban főkönyvelő vagyok, másodállásban meg juhász...

– Szívem, magyarázd el nekünk, mit magyaráz nekünk az Ipper!

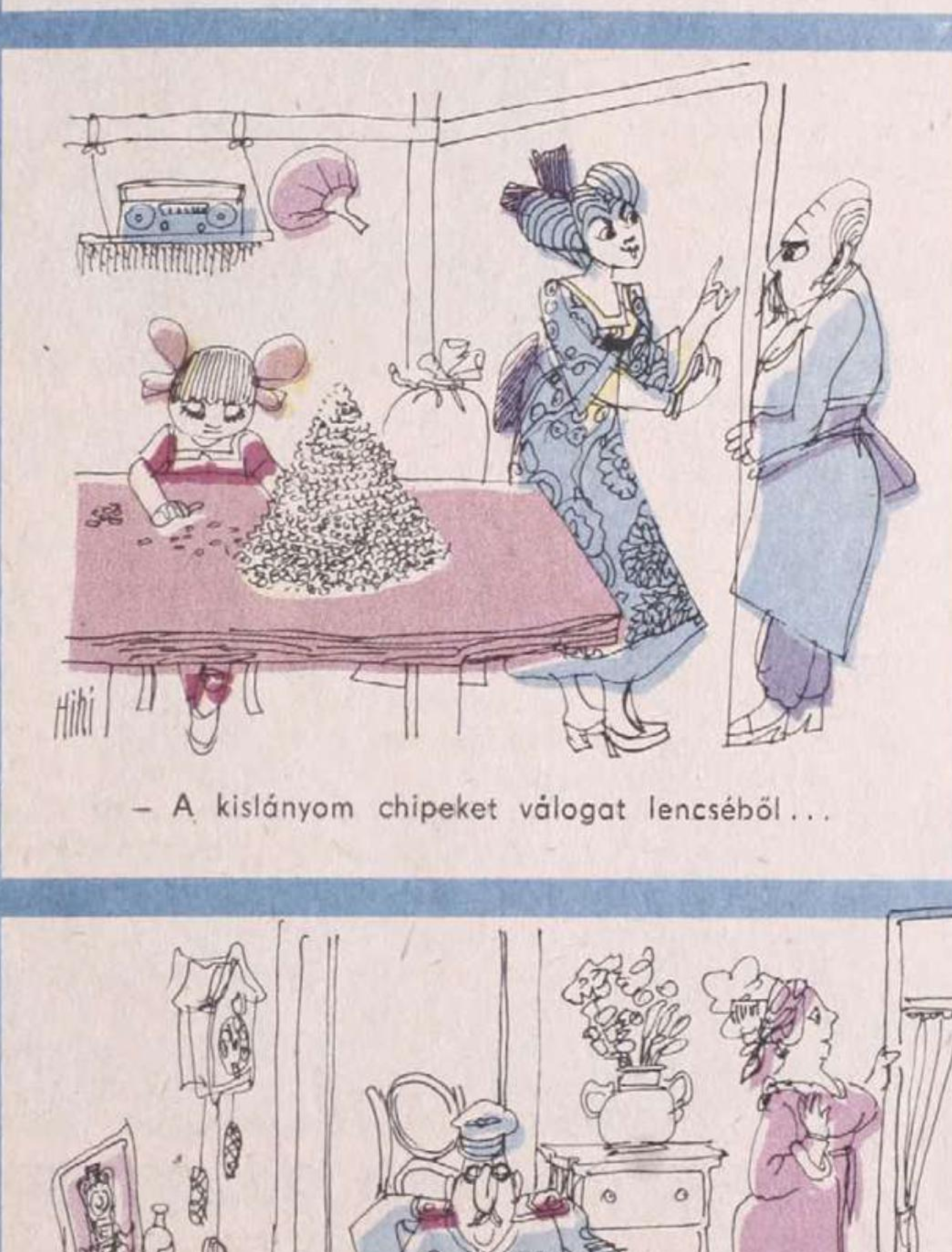

– Jön a malter, papa…

Házi feladat

ÜZENET

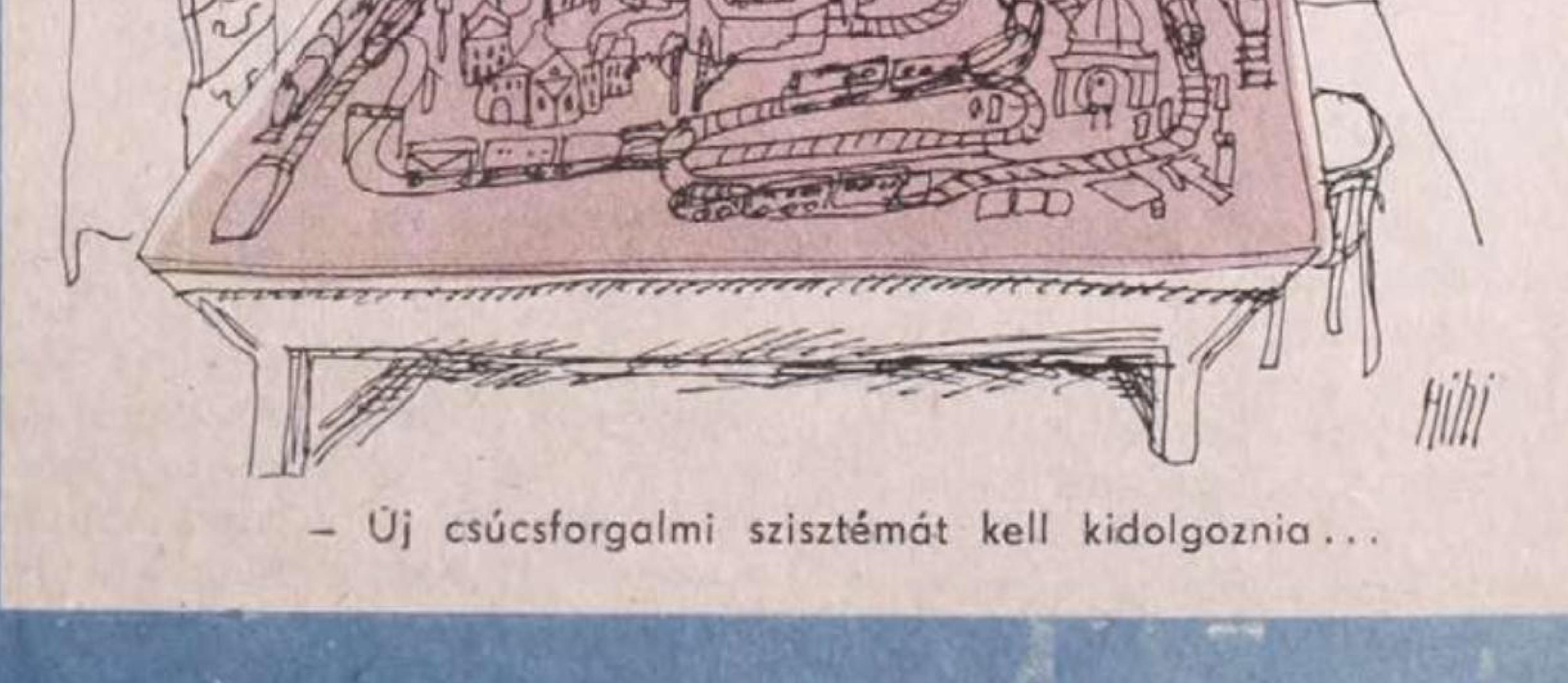

– A kislányom chipeket válogat lencséből…

– Mit is mondott Arkhimédész?

– Új csúcsforgalmi szisztémát kell kidolgoznia…

Csak úgy firkálgatok

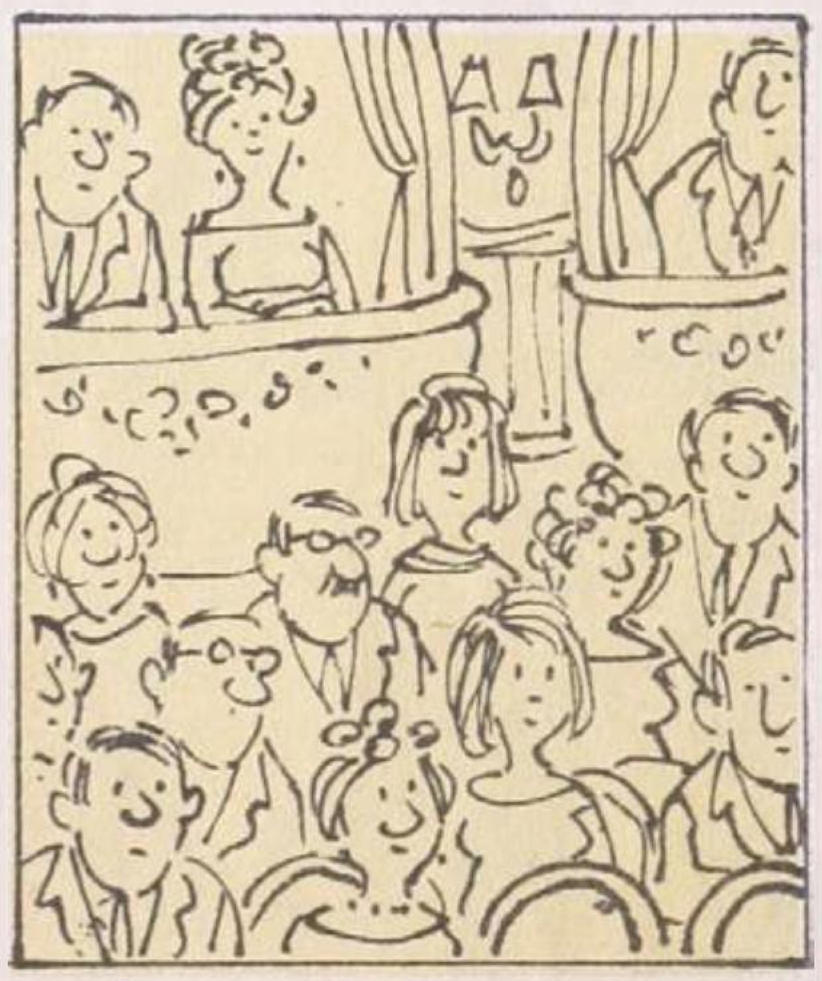
OPERABÉRLET

Húgomnak körülbelül 1960 óta van állandóan operabérlete. Két hely a földszint hatodik sorában. Amikor az Operaház megszűnt létezni, az Erkel Színházba válthatott bérletet. Megkérdezte, ha az operaház újjáépül, visszakapja-e a földszinten ugyanazokat a helyeket? „Ezt nem tudjuk megígérni" — hangzott a válasz. Mit tett tehát az 1980-as lejárt bérlettel? Bedobta a szemétbe.

Most, hogy újra megnyitja kapuit az Operaház, a bérlettulajdonosok értesítést kaptak, hogy elővételi jogukat érvényesíthetik. Ezen és ezen az öt napon. Nem előbb, nem később, nem írásban, hanem személyesen. Ha valaki akkor éppen nincs Pesten, vagy kórházban van, vagy dolgozik és nem tud odamenni — hát nincs szerencséje. A bérlet megújításához hozza magával az Erkel Színházra szóló bérletét továbbá az *1980-as bérletet is.* Nem tudom, hány száz bérlettulajdonos most feltúrhat pincét, padlást, szekrényt, fiókot, keresheti az öt éve lejárt bérletét, és szidhatja a buta fejét, amiért a tavalyelőtti villanyszámlával és a vasaló lejárt garancialevelével együtt a lejárt bérletet is régen kihajította...

Persze, kérdem én tisztelettel, miért az ügyfelet kell mindig ugráltatni? Hát csak van az Operaháznak listája a régi bérleteseiről? Csak akad egy nagy könyv, amibe 1980-ban a helytulajdonosok nevét pontosan bejegyezték.

Kaján kérdésem: talán kidobták?

TALPIG FÉRFI

Fiatal újságíró koromban részt vettem egy nőnapi ünnepségen. A szép beszédek és szavalatok után a hallgatóság soraiból felállt egy fiatalember és rendkívüli bejelentést tett. Elmondta, hogy fiatal felesége is, ő is, orvostanhallgatók. Felesége felajánlotta, hogy néhány évre felfüggeszti tanulmányait, munkát vállal, hadd fejezze be először a férj az egyetemet, majd ha belőle, a férfiból kész doktor lesz, akkor tanul ő tovább. „De én" — mondta az ifjú férj, „nem fogadhatok el ilyen áldozatot. Mire én végzek, esetleg jön egy, két, három gyerek és akkor a feleségem már soha többé nem tudja befejezni a tanulást. Legyen a mi házasságunk példa, a női egyenjogúság nevében. Én hagyom ott az egyetemet, én megyek el dolgozni. És majd ha az asszony ledoktorált — akkor tanulok tovább én is."

Hatalmas, lelkes éljenzés. Virágcsokrok. Forró kézszorítások. Azonnal interjút csináltam én is a Jövő Emberével, az Önfeláldozó Férjjel és kanyarítottam belőle olyan cikket, de olyat...

Hogy öt nap múlva sürgősen hívattak a főszerkesztőhöz. Befutott az egyetem levele. A Jövő Embere valóban abbahagyta tanulmányait, mert négy tárgyból az utóvizsgán is megbukott...

HÁLA

Ez a történet is kereken harmincéves. Férjem egy folyóirat munkatársa volt és csak nagy keservesen kikunyorált fizetés nélküli szabadságokon utazhatott el regényt írni. Egy ilyen alkalommal levelében keservesen panaszolta, hogy szabadsága már lejáróban, még tíz napra, tíz nyomorult napra volna szüksége, hogy a könyvet befejezze.

Másnap bementem a szerkesztőségbe, megkerestem a főnököt és a következő ajánlatot tettem: adjanak férjemnek még tíznapi szabadságot, fizetés nélkül, erre az időre ingyen beállok én a laphoz.

— Nagyon kellene már a férjed — vakarta fejét a szerkesztő —, de tudod mit, nem bánom. Nem is kell tíz napra beállnod, csak egy rázós ügyet elintéznél. X. Y. akadémikustól kértünk egy cikket, de sehogysem akarja elvállalni. Ha rábírod, hogy írja meg a cikket, üsse kő, megkapja a férjed a szabadságot.

Berohantam a minisztériumba, a nagy ember igen kedves volt, de a fejét rázta. „Öregem, nem megy. Nincs időm. Nem tehetem. Megvonták tőlünk az alkotó napunkat. Ha a miniszterhelyettesnél elintézed, hogy visszakapjam a szerdai szabadnapomat, hát nem bánom..."

Ez ugyebár már kicsiség volt. A miniszterhelyettes nemcsak barátsággal fogadott, hanem jót nevetett is az ügyön. Rendben van, kiadom az utasítást, visszakapják az alkotónapot.

Mint a mesében: megvolt az alkotónap, megvolt a cikk és ment a távirat a visegrádi alkotóházba: „Szabadságát tíz nappal meghosszabbítjuk."

Tíz nap múlva boldogan vártam férjemet az Engels téri buszmegállóban. Már messziről vidáman integetett.

— Megírtam. Befejeztem. Most mindjárt bemegyek a szerkesztőségbe, megköszönöm, hogy ilyen rendesek voltak. Pedig nem is kértem.

— Várj, várj, mielőtt megköszönnéd — ijedtem meg —, szóval, az nem egészen úgy volt, hogy maguktól eszükbe jutott...

És töviről hegyire elmeséltem a szabadsága történetét.

Férjem először elsápadt, azután elvörösödött.

— Hogy mi? Hogy te? Hogy én helyettem? Hát mi vagyok én? Hogy az én dolgaimba a feleségem beleavatkozzék? Hogy te énhelyettem szolgálsz? Hát mit gondolsz, mit képzelsz?

És dühöngött és dühöngött, és én csak bámultam.

Hiúság, férfi a neved.

SZEMREHÁNYÁS

Négyéves lehettem, amikor még kértem és még kértem és még kértem a szilvásgombócból. A falánkságnak meg is lett az eredménye, rettenetesen elrontottam a gyomromat.

Édesanyám ijedten is, sajnálkozva is korholt:

— Látod, látod, minek ettél annyit?

Könnyeim között tiltakoztam.

— Én minek ettem? Te minek adtál? Egy anyának csak jobban kell tudnia, hogy mennyi kell a négyéves gyerekének...

TELHETETLENSÉG

A kis tengerparti üdülőbe fiatal házaspár érkezett autóval, lakókocsival. Első este csalódottan keresték meg az idegenvezetőt.

— Ez itt az egész kemping? Ez minden lehetőség? Hát itt halálra fogjuk unni magunkat.

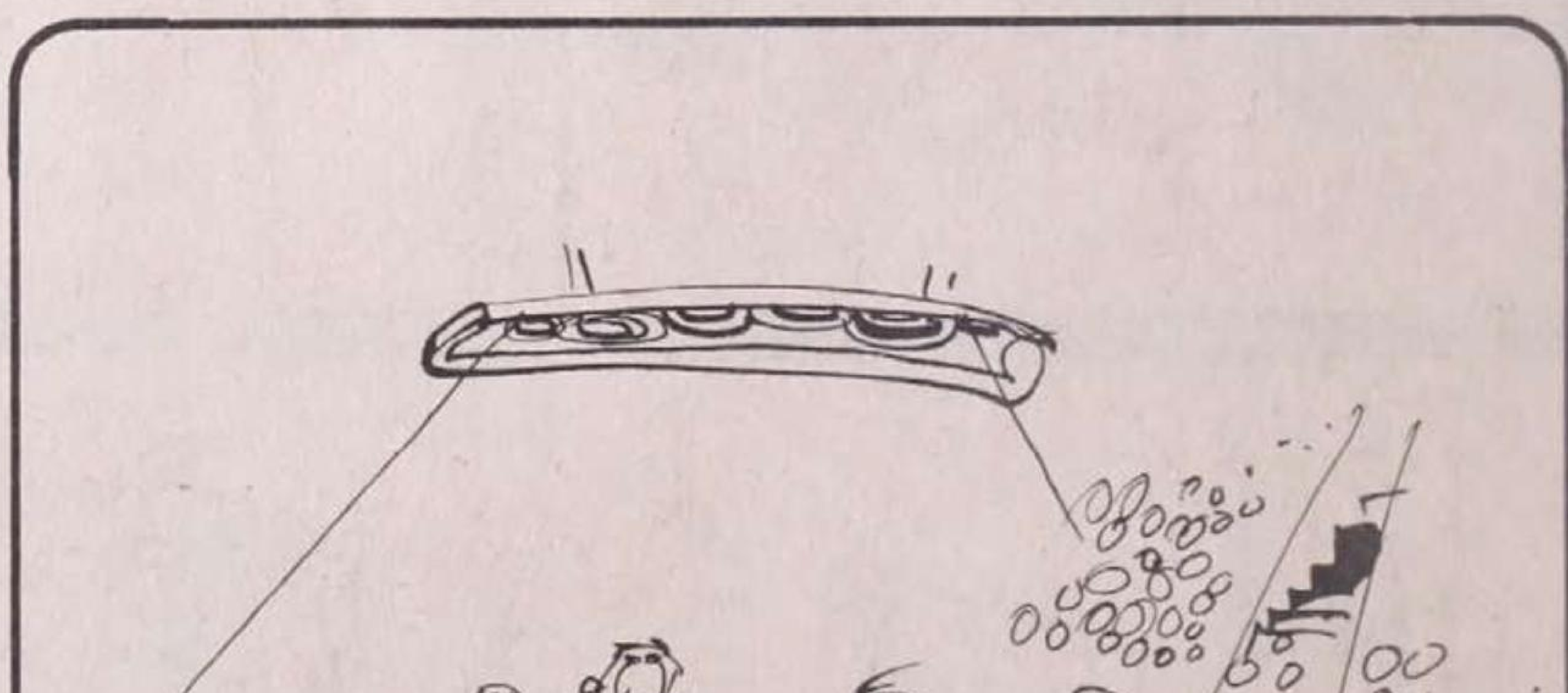
Második reggel arra ébredtek, hogy lakókocsijukat az utolsó szögig kirámolták, éppen, hogy a párnákat nem húzták ki a fejük alól. Egész nap izgatott szaladgálás, rendőrség, jegyzőkönyv.

Harmadik hajnalban arra riadtak, hogy minden recseg, ropog, a szomszéd szálloda, a fák mozognak, hajladoznak, földrengés van. Kissé sápadtan mentek a reggelihez, ahol is az idegenvezető barátságosan fogadta őket:

— Ha kívánnának holnapra is valamit?

Fehér Klára

– A felesége elhagyta, a kocsiját összetörték, mit üssek még én is rajta?!

LEHOCZKI, FÜLÖP, BALÁZS-PIRI, VÁRNAI, HEGEDŰS, DALLOS

KI-KÉPZÉS

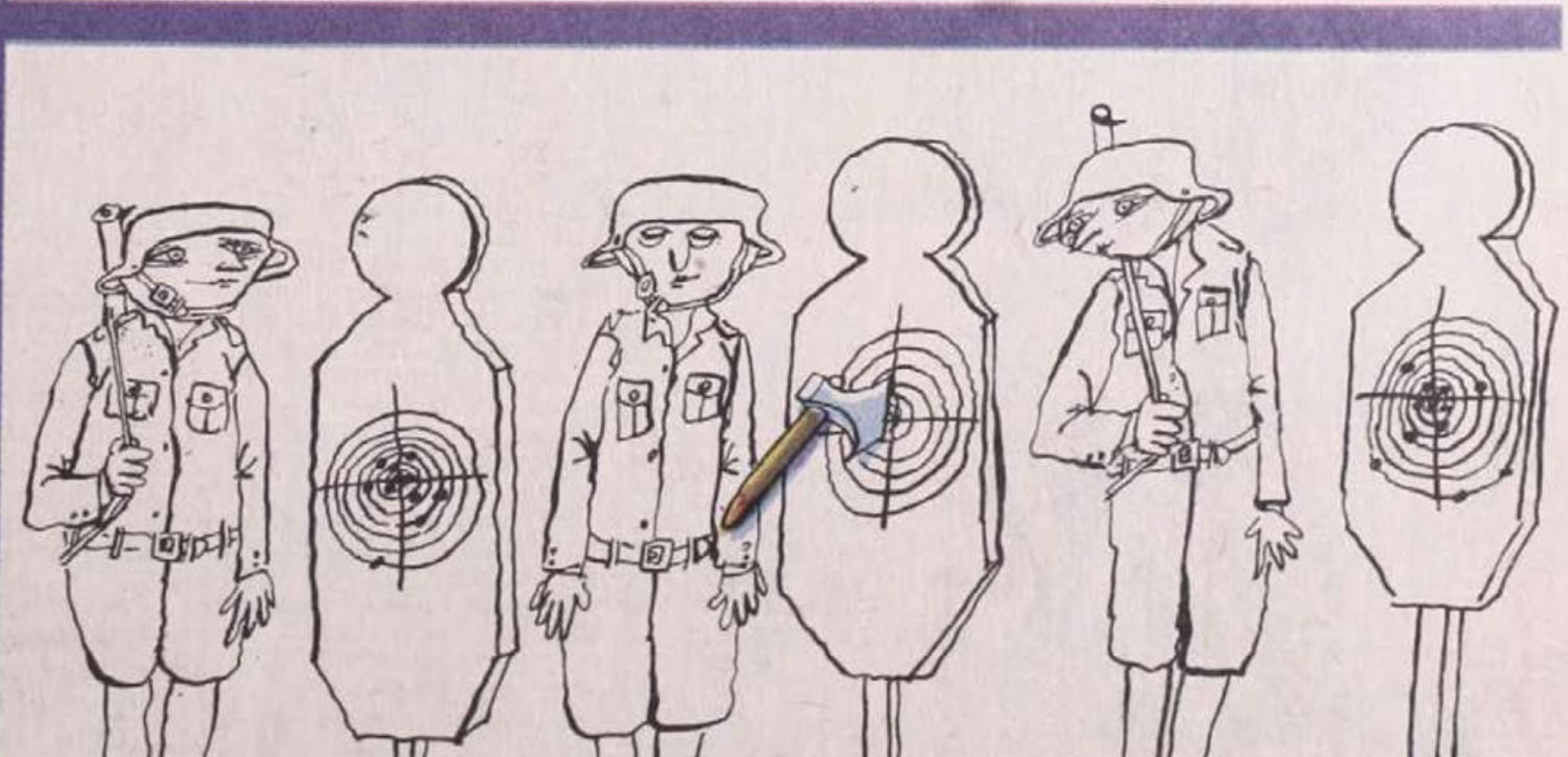

A mi orvosunk üzenetei

Bizonyára sokan vannak szerte e hazában, akik hátulról kezdik el olvasni a napilapokat, a hetilapokban pedig határtalan mohóságtól vezérelve először az orvosi üzeneteket böngészik át. Ez utóbbi rovatok közül is különös hírhedtségre tett szert az Új Tükör hasábjain dr. B. P., aki sajátos hangú válaszaival már számtalan ellenséget és feltehetőleg számos hívet is szerzett magának. Az utóbbi időben azonban úgy tűnik új, a korábbinál szürkébb szelek fújdogálnak a doktor úr háza táján; néhány héttel ezelőtt egy levélírója a szemére is vetette, hogy eltűnt a humora és a bátorsága. A kényes kérdéseket nem ismerő doktor ezúttal sem maradt adós a felelettel, s válaszában kifejtette: *a rovat jelenlegi hangvétele nem viseli el a frivolizálást, a pornográfiába hajló szabadosságot, az álrámenős zsurnál-hangnemet"*, majd hozzátette: *Nevetgélni ott van a Ludas Matyi vagy a Telepódium.*

A Telepódium nevében nem kívánunk nyilatkozni, ám dr. B. P. tanácsa kiugratta a nyulat a bokorból; hosszas rábeszélés után sikerült rávennünk lapunk orvosát, hogy ezúttal kivételesen ne magánlevélben, hanem a nagy nyilvánosság előtt válaszoljon a nagyszámú levél közül néhányra. A doktor bácsi ha nem is könnyen, de végül is örömmel teljesítette kívánságunkat, s csupán azt kérte: egyelőre ne fedjük fel kilétét, mert szeretne inkognitóban maradni.

Hunyd le a szemed. — Kedves Hölgyem, idézek leveléből: *„Jött akkor a Géza, lihegett, mondtam neki, ne lihegj, akkor azután egy kicsit nem lihegett. Azt mondta, mikor már nem lihegett, hogy hunyjam le a szemem, a többit bízzam rá, mire én azt mondtam neki, hogyha becsukom a szemem, akkor szédülök, erre a Géza megint lihegett és azt mondta, aki szédül, menjen orvoshoz."* Gézának igaza van, bizonyos helyzetekben az ember könnyen megszédül. Remélem azóta már kinyitotta a szemét és a Géza sem liheg annyira.

Náditippancs '84. — A leírt eset nem okozhatta az Ön által is gyanított jelenséget.

Furcsa élvezet. — *„Nem tudom doktor úr, mi a véleménye, én mostanában csak akkor tudom élvezni a filmet, ha a tizedik sorba szól a mozijegyem. A múltkor a kilencedik sorban ültem és egy kukkot nem értettem az egészből. Lehet, hogy én is hibás vagyok?"* Lehet. Problémájával forduljon a mozi pénztárosához!

P. Ferenc, Budakalász. — *„Van egy barátom, vagyis több is, de most csak az egyikről szeretnék írni. Ő is tud írni, csak nem mer, a gondja ugyanis egy kicsit kényes. Jól megértik egymást a feleségével, de mostanában, amint az ágyban közelítene az asszonyhoz, hirtelen a főnöke hangját hallja, amint az azt mondja neki: legyen szíves ezt a kimutatást azonnal elkészíteni."* Uram, megértem a barátját, s arra kérem Önt, próbálja megnyugtatni: még mindig jobban jár, mintha a munkahelyén, amikor valamilyen számára kellemetlen feladatot kell megoldania, kapná el a férfiúi gerjedelem. Második kérdésére a válaszom: csak akkor, ha igen! Van ez így!

Három korner, tizenegyes? — Nem. A gól csak akkor érvényes, ha a labda már túljutott a gólvonalon. El kellene döntenünk Asszonyom: gyereket akarnak, vagy csupán a szögletarányt javítani?

Ki vagyok én? — Sajnos nem tudom, mert nem írta rá a nevét a borítékra.

Hair — 2. — *„Kedves doktor úr! Mostanában azt tapasztalom, hogy befelé nő a hajam, újabban pedig már a szájpadlásomat is csiklandozza a szőr. Ez a dolog azért is kellemetlen, mert már másoknak is feltűnt és azt hiszik, hogy direkt csinálom."* Kedves Hair — 2! Problémájával forduljon fodrászhoz!

Lépcsőforduló. — Lehet ott is, bár a gyakori huzat miatt fennáll a megfázás veszélye!

Sorbanállás. — Lehet, csak mielőtt a pénztárhoz ér, idejében készítse elő az aprópénzt!

Érett gyümölcs, Máriaegykéz. — *„Tavasszal körte alakú a fejem, nyáron almára emlékeztet, ősszel dinnyére, télen pedig vadgesztenyére hasonlítok. Anyám, aki még a régi erkölcsök szerint nevelődött, azt mondja, ez így van rendjén, de félek, hogy nincs igaza!"* Mindenkinek magánügye, hogy milyen a feje, erre nincsenek központi előírások. A levélben leírtakhoz csak annyit tennék hozzá: a magam részéről a szőlőt jobban szeretem, de hangsúlyozom, ez nem orvosi —, hanem magánvélemény!

Leveleiket továbbra is szeretettel várom, kérem, írjanak!

Föld. S. Péter

AZ OLVASÓ OLDALA

TARTÓS TARTHATATLAN ÁLLAPOT

A türelem végső határán írom ezt a levelet lakótársaim nevében is. Több mint két hónapja, hogy az utcánkat majdnem teljes hosszúságban egészen a szennyvízcsatorna mélységéig kiásták és természetesen úgy is felejtették. Ezzel egy időben a környező utcák útburkolatait is javítják, s e munka olyan szédületes tempóban folytatódik, hogy például a Veress József utca egyik végét már két hónapja lezárták, felszedték a régi kövezetet és most a másik végén kezdték el a burkolat javítását.

Az utcánkat sem mentő, sem tűzoltóautó nem tudja megközelíteni.

A Táncsics utca sarkán egy ipari szövetkezet építkezik, állítólag annak a szennyvizét akarják a mi utcánkban elvezetni. A mi szennyvízvezetékünket sem régen rakták le, mi már akkor tudtuk, hogy a szövetkezet építkezni fog — az illetékesek nem tudták? Akkor egyúttal le lehetett volna fektetni a szövetkezet szennyvízelvezető csöveit is.

Másik, egyre komolyabb gondunk, hogy az utca állapota miatt hetek óta nem tudják elvinni tőlünk a szemetet — tessék elképzelni a nylonzsákokban rothadó szemét illatát!

Sürgős segítséget kérünk, mert ez az állapot tarthatatlan!

Komlósi Mihályné
Orosháza, Posta u. 21. 5900

A BŰVÖS SZÁM TITKA

Tüzetesen átnéztem a Népszabadság május 4-i számában megjelent lottótárgysorsolás gyorslistáját. Érdekes számra lettem figyelmes, a 7237-re.

Ha az első kihúzott számhoz hozzáadjuk a 7237-et, megkapjuk a következő nyertes számot, ha ehhez megint 7237-et adunk hozzá, eljutunk a következő nyertes szelvény sorszámához. Hogy a dolog ne legyen teljesen egyszerű, e bűvös számnak néha a kétszeresét, háromszorosát, négyszeresét, vagy ötszörösét kell hozzáadni — de mindig ez a bűvös szám dominál. Ez azért furcsa dolog, mert ily módon az el nem adott lottószelvények számait is kisorsolják. Ismerem a lottó leszámolás minden mozzanatát, voltam postamester, hivatalvezető, főpénztáros stb., de kicsit furcsállom a dolgot.

Cseh Károly
ny. postafőfelügyelő
Oroszlány, Rosenberg u. 11. 2840

Olvasónk észrevétele nyomán felkerestük az OTP Sportfogadási és Lottó Igazgatóságánál a sorsolási és propagandaosztály illetékesét. Nagy Elemért, aki kérdésünkre elmondta: a lottó tárgynyereményeken nyertes szelvények sorszámát 1978 októbere óta számítógép „húzza" ki. Erre azért volt szükség, mert azt megelőzően a véletlen folytán előfordult, hogy két, vagy három egymást követő szelvény is nyert, s ez több fogadóban gyanút keltett. Az akkoriban lefolytatott rendőrségi vizsgálatok semmiféle szabálytalanságot, visszaélésre utaló jelet nem találtak, de az igazgatóság illetékesei úgy találták jobbnak, hogy a nyertes szelvények „sorsolását" számítógépre bízzák. Jelen pillanatban ez a módszer tűnik a legmegbízhatóbbnak. A sorsoláson egyébként csak az értékesített szelvények vesznek részt.

Tesz rá a RÁTESZ Veszprémben?

Nap mint nap hallani a televízióban, a rádióban, hogy a RÁVISZ a segítség. Egy megyeszékhelyen azonban — Veszprémben — a RÁTESZ úgy látszik, tesz arra, hogy a VIDEOTON Super Color készülékeket megjavítsa.

Erre akkor jöttem rá, amikor a minap elromlott a fent említett típusú színes televíziónk, s rövid úton kiderült, hogy a RÁTESZ nem kötött szerződést a gyárral az ilyen típusú készülékek javítására. Maguk helyett csupán az ajkai márkaszervizt tudták ajánlani — ők járnak heti két alkalommal Veszprémbe javítani.

Szőts Andrásné
Veszprém, Haszkovo u. 35/d
8200

TÜCSÖK és BOGÁR

HÁZASSÁG

KERESEM annak a 60—68 éves intelligens, özvegy férfinak az ismeretségét, aki vékony, magas és meleg otthonra vágyik. ▬▬▬ jeligére a kiadóba. (5304)

Alacsony, tömzsi otthonra vágyók kíméljenek!

(A Szolnok megyei Néplap apróhirdetései között lelte Bozóki Erzsébet, szolnoki olvasónk)

Nem annyira a fényképezőgép, mint inkább filmfelvevő. Vagy a gyerekek úgy is tudják?

(Beküldte Győri Lajos)

zót. A 11. percben Magyar baloldali szögletét Mile bal lábbal éppenhogy a kapu fölé fejelte 8 méterről. *A 15. percben szerezte meg a ve-*

Ha jobb lábbal fejeli — biztos gól!

(A Kisalföldben találta Földesi Lajos, győri olvasónk)

Nyolcezer forintos bírság engedély nélküli ittas vezetésért

Ezért kell engedélyt — piás jogsit — szerezni az ittas vezetéshez.

(A Zalai Hírlapból nyirta Makai József, pécsi olvasónk)

Ma:

3. oldal:

Önállóan, felelősséggel cselekedni

Bolondság

Igazán? Óh!

(A Pest megyei Hírlapban lelte P. Bátorkerti Valéria, váci olvasónk)

Az 1032/1982 (VIII. 1.) MT. sz. kormányprogram megvalósításának elősegítésére ez évben is meghirdetésre került az

„Ésszerű anyatakarékosság megvalósítása"

témájú országos pályázat.

Persze, hogy spórolni kell vele. Hiszen anya csak egy van!

(A Közlekedéstudományi Szemlében bukkant rá Nagy Dénes, debreceni olvasónk)

CIKKUNK NYOMÁN

A FEJÉTŐL A FARKÁIG

Az 1984. április 12-i számukban megjelent „A fejétől a farkáig" című cikkel kapcsolatban az alábbi tájékoztatást adjuk. A Budapest—Bécs járatpárunk azon kevesek közé tartozik, melyekre vállalatunk menettéri menetjegy váltása esetén 20 százalék viteldíj-kedvezményt ad. A kedvezmény feltétele, hogy az utazás mindkét irányban a mi járatunkon történjék.

Eleinte valóban egységesen 80—80 százalékos viteldíjat számoltunk fel, ám ennek helytelensége hamar beigazolódott, a viteldíj-kedvezmény lényegének megértetése örökös vitára, nézeteltérésre adott okot. Ezt elkerülendő úgy intézkedtünk, hogy a menettéri jegy váltása esetén Budapest—Bécs viszonylatra 100 százalékos, Bécs—Budapest viszonylatra pedig 60 százalékos menetjegyet adunk ki.

Úgy érezzük, vállalatunk kedvezményrendszere az utazóközönség érdekeit is szolgálja és méltatlan arra, hogy szolgáltatásait akarva akaratlan olcsó humor tárgyává tegyék. Lehetőségeink határain belül minden tőlünk telhető intézkedést megteszünk a hivatásforgalmi, az alapellátottsági, a hétvégi és idegenforgalmi utazási igények kielégítésére, a mérsékelt utazási kedv fellendítésére.

Sajnáljuk, hogy míg vállalatunk ezen fáradozik, addig cikkük az utazóközönség becsapásának látszatát kelti.

Volán 20. sz. Vállalat
Mentényi István
szem. száll. főoszt. vez.
Nagy László
forg. fejl. oszt. vez.

ELŐRELÁTÁS

című rejtvényünk megfejtése:

— Ha te előbb érnél haza, mint én, hagyd égve a villanyt az előszobában!

200 forintot nyert:

Kelemen Tibor, Kazincbarcika,, Móricz Zs. tér 3. 3701

Majvald Vencel, Király, Béke-telep 6. 3657

Szava Aranka, Kondó, Kossuth út 24. 3775

A nyereményeket postán küldjük el.

KUTYÁK ÉS MÁS ÁLLATOK...

Krenner István mondja:

— Nagyon szeretem az állatokat, különösen a kutyákat. Mindegy, hogy pedigrés, vagy keverék — bennük még sohasem csalódtam. Én is több állattal élek együtt. Egy kis törpe schnauzerrel, egy afrikai Jákó papagájjal és kb. negyven aranyhallal. Nagyon jól megvagyunk, kedvesek és figyelmesek hozzám. Nekik ajánlom elsősorban a most megnyíló kiállításomat — amit, persze, emberek is megnézhetnek.

A kiállítást, amelyen nemcsak rajzaimmal, hanem kedvenc állataimmal is találkozhatnak, Föld S. Péter (ember) és Siófoki Gyilkos Dixi (kutya) nyitja meg, május 31-én, 17 órakor.

Krenner István kiállítása megtekinthető a **Gábor Andor klubban (Budapest, VIII., Gyulai Pál u. 14.) május 31-től augusztus 31-ig, munkanapokon 13—17 óra között.**

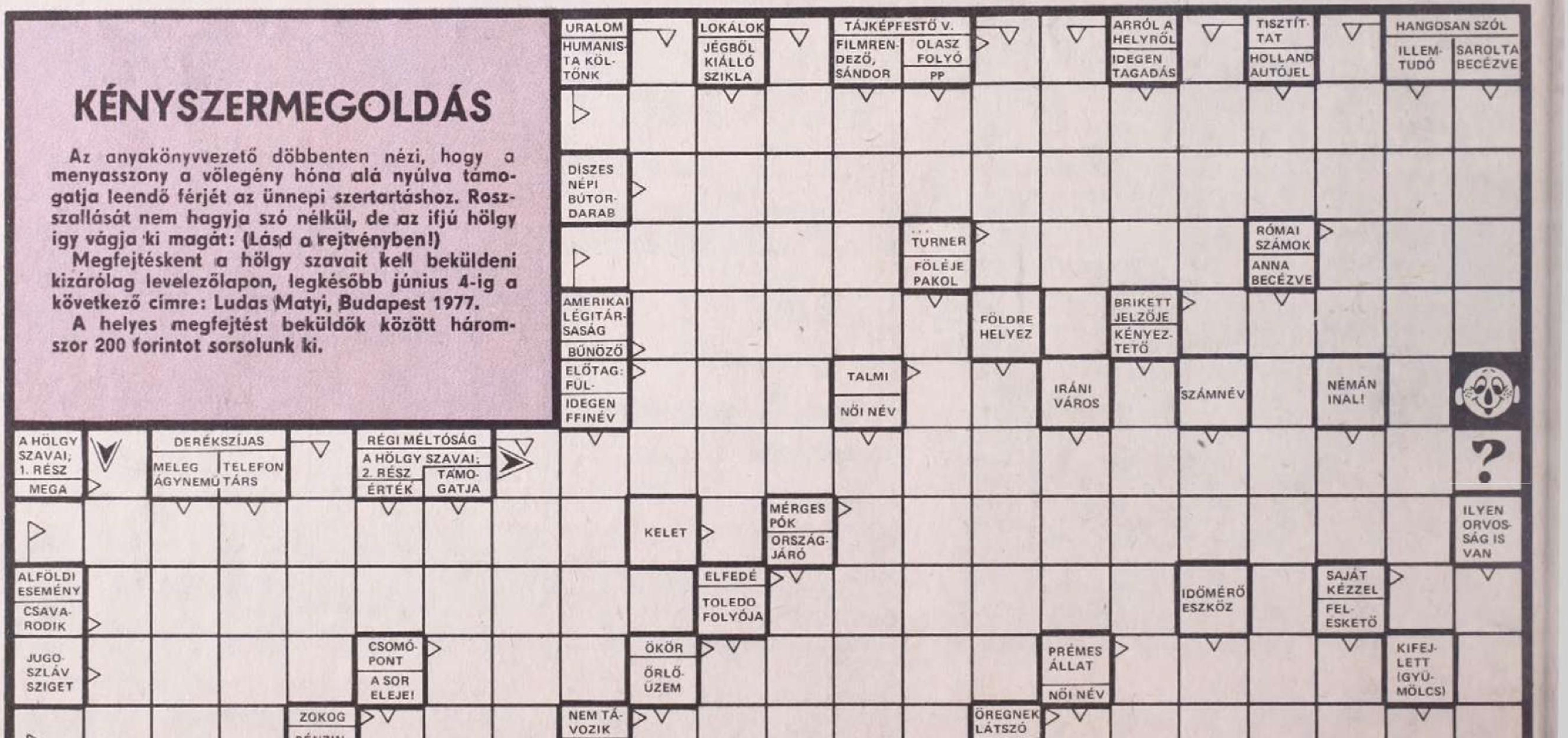

KÉNYSZERMEGOLDÁS

Az anyakönyvvezető döbbenten nézi, hogy a menyasszony a vőlegény hóna alá nyúlva támogatja leendő férjét az ünnepi szertartáshoz. Roszszallását nem hagyja szó nélkül, de az ifjú hölgy így vágja ki magát: (Lásd a rejtvényben!)

Megfejtésként a hölgy szavait kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb június 4-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

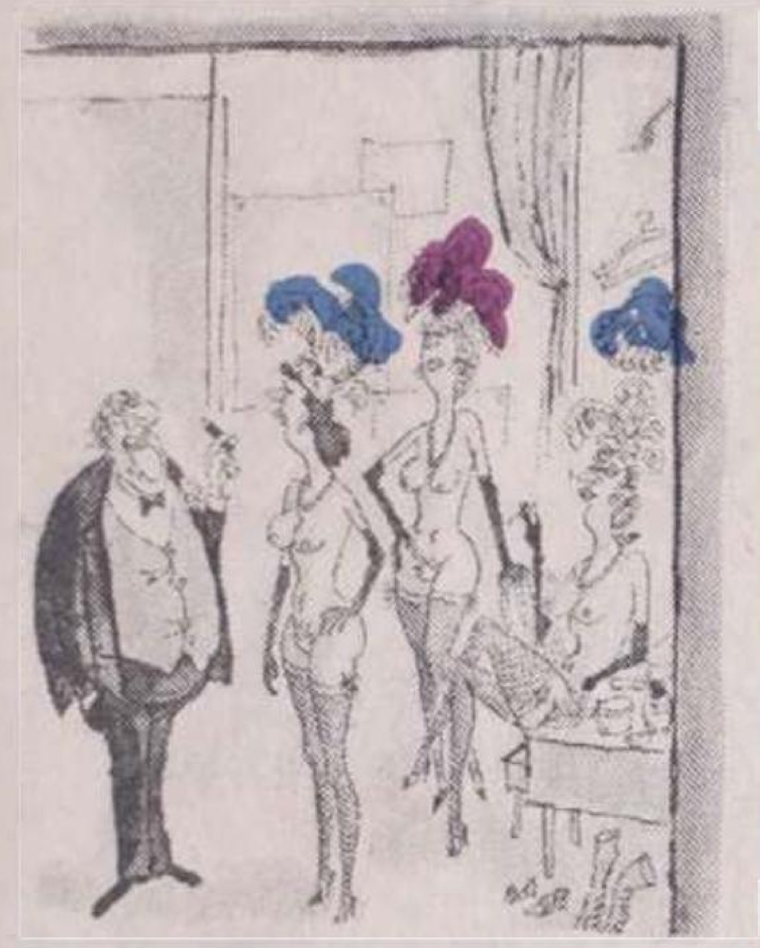
A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

IMPORT HUMOR

– Miért kell ezt a cirkuszt végigcsinálnunk, valahányszor a főnök új titkárnőt keres?

– Jól van, lányok, elmúltak a fagyosszentek, most már levehetik a kesztyűket!

– És most eldöntjük, uraim, kit bocsátunk el a vállalattól racionalizálás címén.

ELLENTÁMADÁS

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215–96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 13,– Ft, negyedévre 39,– Ft, egy évre 156,– Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
84.2308/20-22
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134–0611

IDŐSEBBEK HULLÁMHOSSZÁN

NEMZEDÉKEK

– Nem is tudjátok, hogy milyen jó dolgotok van nektek most! Az én időmben még a herceg Eszterházynak sem volt kvarcórája!

– Megláttam a fürdőruha árát és úgy döntöttem, hogy inkább mi is megyünk Délegyházára!

ÉRTELMET AZ ÉVEKNEK

ISMERKEDÉS

– És kegyed hány lottószelvényt tud venni a nyugdíjából?

NYUGDÍJBAN

– Aztán néha el-eljárok a volt tanítványaim bűnpereinek tárgyalásaira . . .

– Te taknyos! Én már 60 éve férfi vagyok. Velem akarsz konkurrálni?